تڙ تڙ تيڏيان ڳالهيان

(سرائڪي ڪلام)

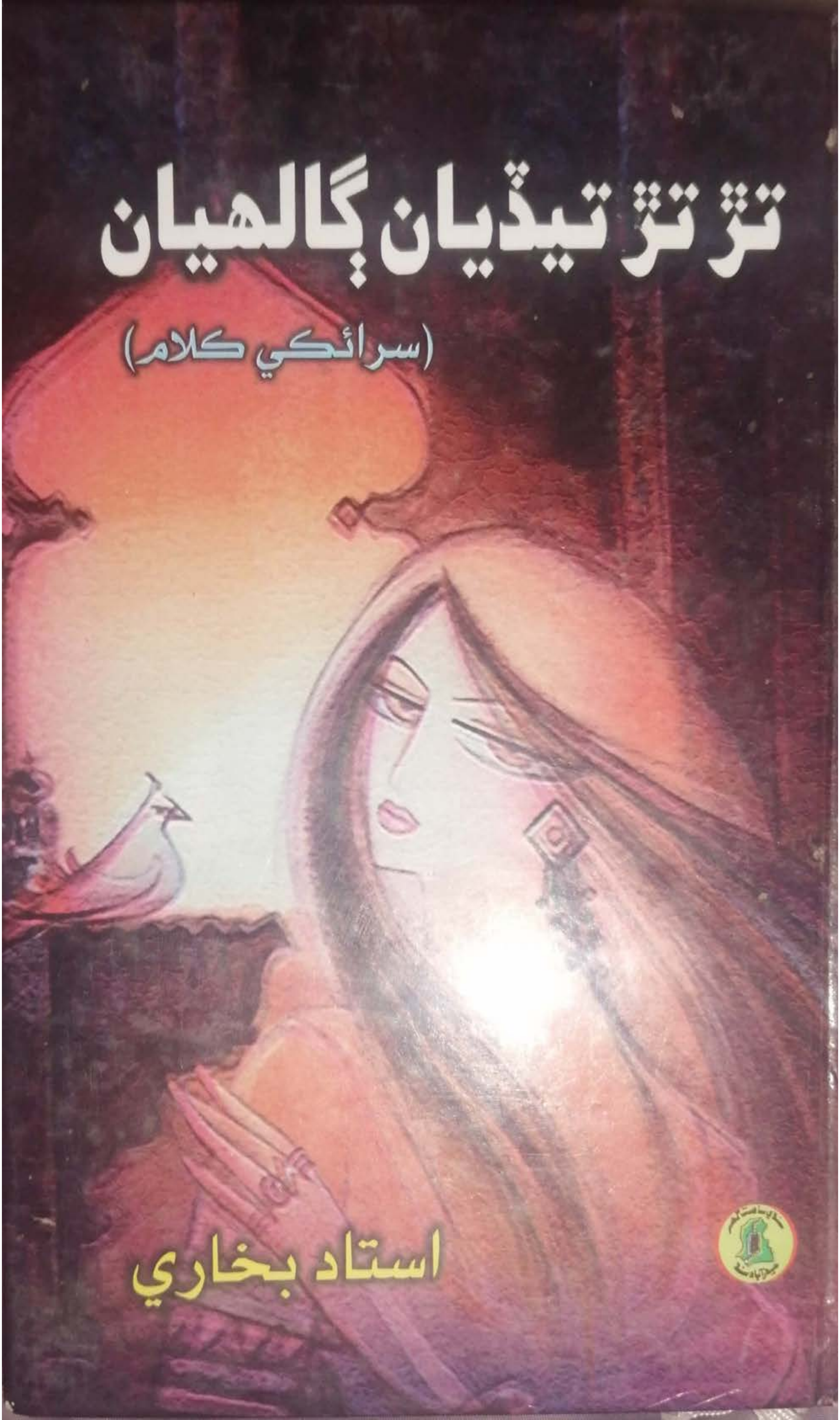

استاد بخاري

تڙ تڙ تيڏيان ڳالهيان

(سرائڪي شاعري)

استاد بخاري

سنڌي ساهت گهر- حيدرآباد

2009ع

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سمورا حق ۽ واسطا اداري وٽ محفوظ

سنڌي ساهت گھر- ڪتاب نمبر- 204

ڪتاب جو نالو: تڙ تڙ تيڏيان ڳالھيان
ليکڪ: شاعري
موضوع: استاد بخاري
ڇاپو: پھريون، جنوري 2009ع
ڇپائيندڙ: سنڌي ساهت گھر، حيدرآباد
ڪمپوزنگ: احسن علي ميمڻ، 0342-3505551
اين. اي جان فائونڊيشن ڪمپوزرس، حيدرآباد
قيمت: -/120 هڪ سئو ويھہ روپيہ فقط

ڪتاب ملڻ جا هنڌ

آئيڊيل ڪتاب گھر: رابعہ اسڪوائر، حيدر چوڪ، گاڏي کاتو، حيدرآباد، سنڌ

Ph:022-2780701- Mob: 0300-3946518

پوسٽل ائڊريس: پوسٽ باڪس نمبر 58، جنرل پوسٽ آفيس، حيدرآباد، سنڌ

- سنڌي ادبي بورڊ بوڪ اسٽال، تلڪ چاڙهي، حيدرآباد022-2633679
- پنائي ڪتاب گھر، گاڏي کاتو، حيدرآباد 0345-3587391
- رابيل ڪتاب گھر، لاڙڪاڻو0307-3471205
- عزيز ڪتاب گھر، بئراج روڊ، سکر 071-2007402
- سنڌ بوڪ ڪلب، نواب شاھ 0300-3006469
- قاسميہ لئبرري، ڪنڊيارو 0300-3144668
- المنعم لئبرري 17، پبلڪ هيلٿ انجنيئرنگ ڪالوني، ذوالفقار باغ لاڙڪاڻو 0333-7541193
- بوڪ ورلڊ، رابعہ سينٽر، لب عسڪري بئنڪ، بندر روڊ لاڙڪاڻو 0333-7548804
- المهراڻ ادبي گھر، ٽاٽو روڊ، سانگھڙ0333-2913588
- گل ڪتاب گھر، لکي در شڪارپور 0346-3701659
- العزيز ڪتاب گھر، ٿر بازار عمرڪوٽ 0238570345
- ڪاٺياواڙ اسٽور، اردو بازار، ڪراچي 2638025-2218025

TAR TAR TEDIAN GALHYAN
(Seraeki poetry)

By: Ustad Bukhari
Published by: *Naz Sanai*
Chairman- Sindhi Sahat Ghar, Rabia Square,
Gari Khato, Hyderabad, Sindh.
Book No: 204- Second Edition- 2009
Price Rs: 120/-

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ٻه اکر

استاد بخاري، سنڌي زبان جو تمام وڏو شاعر ته هو پر هن جي سرائڪي ٻوليءَ تي به جيڪا دسترس هئي، اها ڪمال جي هئي. چاڪاڻ ته هو بنهه ٻهراڙيءَ جو ماڻهو هو. دادو ضلعي جي ڳوٺ غلام چانڊيو جو رهواسي احمد شاهه استاد بخاري، پنهنجي ڳوناٺي ٻولي سرائڪيءَ کي به پنهنجي مادري ٻولي سمجهندو هو ۽ هن سرائڪيءَ ۾ به ڪافي شاعري ڪئي جنهن کي عام ماڻهن تائين پهچائڻ ۾ فنڪارن ڳائي وڏو ڪردار ادا ڪيو، جنهن کان پوءِ ان سرائڪي ڪلام کي به ڪافي پذيرائي ملي.

سنڌي ساهت گهر طرفان سندس سرائڪي شاعري جو هي مجموعو پڙهندڙن جي خدمت ۾ آڻيندي اسان کي سرهائي ٿي رهي آهي.

نازسنائي

حيدرآباد سنڌ

21- جنوري 2009ع

رفيقِ حيات دي ناں

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اسان جو پراڻو ڳوٺ تہ جڻ آهي ئي چانڊين جو، جن جي مادري زبان سرائڪي آهي. پر اسان جي ڳوٺ غلام چانڊيو جي پرپاسي وارن ڪافي ڳوٺن ۾ بہ سرائڪي ڳالهائي ويجي ٿي. ان ڳوٺ ۾ اسان جي وڏن جا بہ ٿي گهر هئا، جيڪي پڻ اڄ تائين گهر ۾ سرائڪي ڳالهائين. تنهن ڪري سرائڪي بہ بابا جي مادري ٻولي آهي. جنهن ۾ هن ڳوٺاڻي ماحول، روايتن، رسمن ۽ ڪلچر جي ڀرپور عڪاسي ڪئي آهي. سندس لهجو عوامي تہ آهي ئي، ان ڪري سندس سرائڪي ڏوهيڙا ۽ ڪافيون ڏاڍيون پسند ڪيون ويون. سندس تمام گهڻا سرائڪي ڏوهيڙا ۽ ڪافيون عوامي فنڪارن کان ڳائجي چڪيون آهن ۽ ڳائجن پيون.

ڏوهيڙن، غزلن، ڪافين، گيتن ۽ نظمن تي مشتمل بابا سائين جي سرائڪي شاعري جو هي پهريون مجموعو جنهن جي ترتيب هُو پاڻ ڏيئي ويو هو، جيڪي اوهان تائين پهتو آهي. انشاءَ الله سندس باقي سرائڪي ڪلام بہ جلد پڌرو ڪيو ويندو!

ڊاڪٽر الطاف بخاري

استاد بخاريءَ جو گهر
دادو، سنڌ
30.9.2000

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڏوهيڙي

(1) پير، فقير دي ٻي ڳالهي تي يار دي پار دي ٻي ڳالهي،
عيد، برات دي ٻي ڳالهي تي وصل دي وار دي ٻي ڳالهي،
ڪان بندوق دي ٻي ڳالهي تي يار دي يار دي ٻي ڳالهي،
(2) بار گهٽي استاد بخاري، بره دي بار دي ٻي ڳالهي.

•

سونهن تُساڏي لهه تان نه ويسين، چوڙ ته مين ديدار ڪران،
مُرڪ تساڏي لڙڪ اساڏي چوڙ ته مين گلزار ڪران،
دلڙي ڏيسان ورهه وِهيسان، چوڙ ته مين واپار ڪران،
عشق لڳا استاد بخاري، چوڙ ته مين اظهار ڪران!

•

زر، مال، محل، باغات ڏني زردار دي ٻک نهين لهندي،
ڪئي چاڪر تي ڪئي جاگيران، سَردار دي ٻک نهي لهندي،
تمثار پيالي پر پيوي، ميخوار دي ٻک نهين لهندي،
استاد اسان ڪُون يار ڏني، ديدار دي ٻک نهين لهندي.

•

(1) ٻي: رياستي سرائڪي ٻني.
(2) گهٽي: ٻهون.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تڪ تڪ ڏينهان راتيان لاتي، خوب ڪڙا گهڙيالي،
وقت دا گهوڙا ڊڪدا ويندا چانچ، تڪا چوتالي،
ڪڏان تہ ننديڻ جوائي آهِي اج ستتيهان سالي،
ڪلهہ ڪاران وچ اج قبران وچ آخر دا اي حالي،
لُٽ گهن ڪجهہ استاد بخاري، وقت غنيمت مالي.

•

ڏينهن تتا تي نينهن مَتا، مين پَچدا نَچدا آوان،
ڏرتي ٿامان، ٿچڪان ڪامان، تڪڙيان وڪڙان چاوان،
ياد آئي تيڏي زلفان دي، تي تي ڳيان تڏڙيان چانوان،
نتهڻ ڪون استاد بخاري، بادل، بوندان پانوان.

•

محبت ڏوهہ برابر هوسين، ڪِلّ ڳلهاوڻ ڏوهہ نهين،
پاڙي وچ بيمار بُجهي ڪو، حال پڇاوڻ ڏوهہ نهين،
ڪنهن ئہ سانگي ڪنهن موقعي تي ڪنهن ڪڻ آوڻ ڏوهہ نهين،
ڳڻ ڪنهن دي استاد بخاري، هرهر ڳاوڻ ڏوهہ نهين.

•

(1) هڪڙا ابّ هزارين تاري، هر ڪنهن دي جا اپٽي،
هڪڙي پون تي هزارين چاري، هر ڪنهن دي جا اپٽي،
هڪڙي دل دي هزارين پياري، هر ڪنهن دي جا اپٽي،
هرڪو پيا استاد پڪاري، هر ڪنهن دي جا اپٽي.

•

(1) جا: جاڳہ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دنيا توٽي دين ڏونهين ٿي چيز گنوائي بيٺان،
ڪيڏا سياڻا، جوش جوائي، هوش وڃائي بيٺان،
دنيا سمجهي ديوانا جو ورهه وهائي، بيٺان،
ٻي هر شئي استاد لُٽائي، پيار بچائي بيٺان.

•

لوڪو روڪو ٽوڪو بيٺي، لڱن کو لاسين، لاسان،
يار برهه دا بلڪل ڀاري، چاهه چويسين، چاسان،
عشق دي اجرڪ پريت دي پاڪر، پيار پويسين، پاسان،
گيت، غزل استاد بخاري، يار ڳويسين، ڳاسان.

•

سهڻا تيڪون سونهن مبارڪ، پيار مبارڪ ميڪون،
دلبر تيڪون زلف مبارڪ، دار مبارڪ ميڪون،
ڏيهه ڏيوي استاد بخاري، يار مبارڪ ميڪون.

•

حسن تساڏا توبهه توبهه، عشق اساڏا زاري،
ڳالهه تساڏي ڏاڍي ڳوري، منت اساڏي ڀاري، (1)
ربت تساڏي اوکي، نياري، پريت اساڏي پياري،
حسن ڪٿيا استاد بخاري، هام اساڏي هاري.

•

---

(1) ڀاري: ڀاري

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تون ڪالي تيڏي پر ڪالي تيڏي ڪوڪ نهين هي ڪالي،
ڪوڪ نہ ڪوئل تيڏي ڪوڪڻ ميڏي دل وچ ڪوري ٻالي،
ڏس ٻڪي تيڪون ڪهڙا ڏکّي، تئين دانهن ڪتي دک والي،
يا ڦئين اپڻي ساٿي ساريئي يا وڻ دي ٽار سنڀالي،
يا اجّ لڳيئي يا ٻکّ لڳيئي يا تون ٻچڙيوال عيالي،
يا تہ ٻکي نيڏي مئين وانگون دلبر دلڙي ڳالي،
دل وچ چڻنگان، اک وچ ڦهنگان، نينهن دي ريت نرالي،
ڏيک ٻکي استاد ڪيتي هي رو رو چولي آلي.

•

سو گل تہ ڏکا گلزار دي وچ، جنهن ينئر دا ٻيرا ڏٺا نهين،
سو وڻ تہ ڏکا وڻڪار دي وچ، جنهن ڪون واء دا جهوٽا لڳا نهين،
سو گهر تہ ڏکا انهن شهر دي وچ، جنهن سک دا سودا گهدا نهين،
سا دل ئي نهين استاد بخاري، جنهن ڪو صدما سٺا نهين.

•

سو گل ئي اسان ڪون ڪونہ وٽي جو خوشبو ڏيندا ئي ڪونهي،
سو وڻ ئي اسان ڪون ڪونہ وٽي جو ڇان ڪريندا ئي ڪونهي،
سو ويج اسان ڪون ڪونہ وٽي جو درد هٽيندا ئي ڪونهي،
سو حسن اسان ڪون ڪونہ وٽي جو پيار ڪريندا ئي ڪونهي،
سو يار ڪوين استاد سڏان، جو توڙ نيبندا ئي ڪونهي.

•

مخمور ضرور تہ مئين ٿيسان، ڪيون تان يار ميڏا مخموري،
مسرور ضرور تہ مئين ٿيسان ڪيون تان يار ميڏا مسروري،
استاد ايوين مشهور ٿيسان، جوين يار ميڏا مشهوري.

•

دلدار دليان دا واپاري، اي ميڏي دل بي چُڪا چا،
جي هئين گهورا ميڏي جندڙي دا، گهن ميڪون يار اُڪا چا،
جي ڪا مرضي هئي ول مارڻ دي، اک والا تير پڪا چا،
جو ڪرڻا هئي استاد سگهي ڪر، جلدي ڳالهہ مڪا چا.

•

تون اپڻا پيار نہ ڏي تہ نہ ڏي، پر ميڏا پيار گهدي وڃ!
تون اپڻي سونهن نہ ڏي تہ نہ ڏي، پر اپڻا سُور ڏتي وڃ،
تون اپڻا مُنهن نہ ڏِکا نہ ڏکا، پر ميڏا حال ڏني وڃ،
گهٽ چون گهٽ استاد اسان تي ڪجهہ تان قرب ڪِتي وڃ.

•

تئين جو آکيا عشق لُڪا، مئين عشق لڪائي بينان،
جڻ تا ڪکان وچ سهڻا سائين باهہ دبائي بينان،
ڇِنڙي ڇاتي تنهن وچ دل دا خون ڇپائي بينان،
ڪِيسي وچ استاد بخاري، خوشبو چائي بينان.

•

يار جنهان دي ڪچ وچ بيني، سي تان خوشيان وِچ ڪِلسن،
يار جنهان دي رنڙي وتدي، سي تان رڳا پئي روسن،
يار جنهان دي سچڙي ساٿي، سي تان ٽِڙئي پئي ٽِڙسن،
يار جنهان دي ڪُوڙي سي استاد ڪِوين ڪنڌ چئيسن.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ٻل ٻل سهڻا ڪِتلا ٻلسان، ٻل ٻل نيث اجهام ويسان،
مئين پرديسي پيار پڪيڙا آخرڪار اڏام ويسان،
اي محفل تيڏي نال جُڙي، مئين ڪِيتي ڪوڪ ڪلام ويسان،
ويندي وقت وفاداري دا ڪيتي اي انجام ويسان،
جت ويسان استاد بخاري، چاتي تيڏا نام ويسان.

•

ميڪون جام پِلا نہ پلا، ٻي محفل ڪون تہ پِلا،
مئين تاسا تہ ٻي تعريف ڪريسان، ڏيسن غير گلا،
پِيوڻ ڪان تان ٻي ويسان مئين، دلبر ڏُنگ، دلا،
لوڪان ڪون ڏي ريت، بخاري، ميڪون پريت پلا.

•

ڳوٹ تسا ڏي مُور نہ آسان، پر ڪو ڪم هي آسان،
ٻئي سب پاڙي گهُمسان، تيڏي پاڙي پير نان پاسن،
پاڻي ذات نان پيسان تي مئين ماني پور نان ڪاسان،
ڳڻ ڳالهيان استاد، تسا ڏيان، ڳوٹ سڄي وچ ڳاسان.

•

ڳوٹ تسا ڏي ڪوٹ نہ دعوت، ٻُوت اڪيان پر آندان،
وڪ وڪ جنگهان ونگ گهتئي، پر دل ڏِڪ دلبر آندان،
ڪڪّ ڪِتون دا، اِتّ اُڏا چا عشق دي اوتر آندان،
تڪڙي گِهن احوال بخاري، مئين ڪنهن اوسر آندان.

•

مئين سَئَن ماري اِنهن سائل کون سِر تيڏا سهڻا يار کپي،
جي سِر نہ ڏيوين سرڪار نہ ڏي، ميکون دل تيڏي دلدار کپي،
جي دل دا دان ڏکيرا سمجهين، ميکون پيارا تيڏا پيار کپي،
سبِ سوچان اِت استاد ستّيان، منهن کول رِڳا ديدار کپي.

•

"ڏيلا – ڏيلا" عرض اسا ڏا، ڏيئو يا نان ڏيئو،
راهہ تسا ڏي روسان بيٺا، ڏيکو يا نان ڏيکو،
ميڙ اٿيسان منت ڪريسان، پرچو يا نان پرچو،
مئين گهورا استاد تساڏا، ليکو يانان ليکو.

•

هڪڙي سهڻي توهہ پتّان دي، هڪڙي انب، پتاشي،
هڪڙي سهڻي ڪونج، ڪبوتر، هڪڙي باز تي باشي،
هڪڙي سهڻي ساهہ سهاري، هڪڙي قيرن ماشي،
اکيان تي استاد بخاري، سهڻي راشي، خاشي.

•

پيار مهانگا ڏاڍا پؤسين، ڊچڻي ماٿهو ڊچدي،
سِڪ دا سودا سِر دا سودا، سِڪڻي بِيني سڪدي،
خلقان ڪِلسن خواريان ٿيسن لِڪڻي وتدي لڪدي،
عشق ڪِتي استاد بخاري، عاشق خوش ٿي کِلدي.

•

لُک لک ساري رات لُڇئين، ڪر سُس پُس ميکون هير ڏسيا،
ڪر قرب ڪون زور ذليل چوڙيئي اهو ظالم ڪون بي ضمير ڏسيا،
استاد عمر پر جو تڙپيئين، سو سبِ تيڏي تحرير ڏسيا.

•

ڪلدي عمر نہ گذري نيڪي، رو رو عمر گذار ويسان،
اها عمر پلا صديان تان نهين. اِهي چار گهڙيان سي گهار ويسان،
متان شمجهين اٿ پيٺا هوسان، مئين تان وڃڻا هان سو يار ويسان،
هر چيز ڏتي هڪ پيار گهدي، استاد ڪِتي واپار ويسان.

•

اک رو وي تان اگهان مئين ڳوڙهي، دل رو وي تہ ڪران ڪيا؟
ٻُت پڙڪي تان گهتان چا ٻاٹي، دل پڙڪي تہ ڪران ڪيا؟
چپ بولي تہ ڪپانس چَ پاڙون، دل دهڪي تہ ڪران ڪيا؟
مئين استاد رُسان پر ميڏي دل پرچي تہ ڪران ڪيا؟

•

ميڏا دلبر سهڻا، سُرها، سنهڑا چڻ تہ گلاب دا هاري،
انهين هار دي کهڙي ڳالهہ ڪران، اهو هار تہ هان دا تاري،
انهين هار دي پاڙي پاسي پيٺا خيمي ڪوڙِي خاري،
استاد سڻا اِنهان ڪاران ڪون، اهو يار تہ ميڏا ياري.

•

مئين واندا، ميڏي اک واندي، ميڪون واندي اک اٽڪاوٹي اي،
مئين ماندا، ميڏي دل ماندي، ميڪون ماندي دل وندراوٹي اي،
مئين عاشق، ميڏا من عاشق، ميڏي فطرت عشق ڪماوٹي اي،
استاد بخاري هر صورت ميڪون سونهن دي ڳالهہ سڻاوٹي اي.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڏاڍا سهڻا تي من مهڻا، تڙ تڙ تيڏيان ڳالهيان،
ڏاڍا اوکا تي من موکا، گهر گهر ميڏيان ڳالهيان،
کلهہ مئين لاتيان اکڙيان اڄ اي پکڙيان کيڏيان ڳالهيان
عشق کتيان استاد بخاري، تيڏيان ايڏيان ڳالهيان.

•

مئين تئين ڏي ڏتا تئين مئين ڏي ڏتا، اها عادت هي محبت تہ نهين،
مئين مُرک ڏتا تئين مرک ڏتا، اها فطرت هي محبت تہ نهين،
مئين نام پڇيا تئين نام ڏسيا، اها مروّت هي محبت تہ نهين،
استاد اسان کون منڻان پيا اها شفقت هي محبت تہ نهين.

•

دِل دل دي نال جڙان سِيوين، پڇي تيڏي محبت يار منان،
گڏ کاوين سهڻا گڏ پِيوين، پڇي تيڏي محبت يار منان،
جند جِيوين ميڏي نال جيوين، پڇي تيڏي محبت يار منان،
استاد بخاري دا تِيوين، پڇي تيڏي محبت يار منان،

•

جيتر ساهہ سِري وچ هوسين، تيتر تئين نل هوسان،
تون رُسسين مئين رسڻ نہ ڏيسان هر هر پيرين پوسان،
تون ڇڇسين برباد بخاري، ريهان ڪرڪر روسان.

•

هڪڙي ڳالهہ سڻي وچ سهڻا، جِيندي جدا جي تيسان؛
زهر وچوڙي والا قاتل، لُک لک ڍُک ڍک پيسان،
جيتر جانب جيرا هوسان، دک دک جُک جک جيسان،
مر ويسان استاد پڇي بي تيڏا يار سڏيسان.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

•

وَل وَل والان وچ وَل پاتي، سرڪڻ ڪون سُرڪيندئين،
گُھندِ گھتي دل واليان دليان، ڏولڻ تون ڏرڪيندئين،
ڪل ڪل سهڻا سڳداسيان تي ڪندِ ٻيئا ٻُرڪيندئين،
محفل ڪون استاد رووائي، ول ٻيئا مُرڪيندئين.

•

ميڏي ڳالهہ ڪچهري وچ ڪنهن چرچين وچ چا چولي،
ڪنهن تڏڙي تڏڙي ساهہ پرئي ڪنهن ڪيتي ڪِلّ ٽولي،
هر ڪنهن ماٺهو اپٹي اپٹي هٿ دي ٻولي، ٻولي،
تئين ڪيون رو، استاد بخاري ڪاڻ پسائي چولي.

•

تئين جو گهوريا گهاوڻ ڪارڻ مئين گهت گُهور، گهويج پيس،
مئين خود ميلان مارڻ والا، پر اي ميل مريج پيس،
ديدان نال ڏڪيج پيس تي والان وچ ونگيج پيس،
عاشق تي استاد بخاري، ڳوٺان ڳوٺ ڳويج پيس.

•

ڪيون سهڻا ٻڏدي، تردي او، در ميڏا ڪو درياهہ نهين،
هڪ وک چائو اندر آئو، اي اڳواڙا آڙاهہ نهين،
اٿ نينهن اي ڪوئي شينهن نهين، گهر ميڏا ڪو گجگاهہ نهين،
هڪ پيار بنا استاد ٻئي ڪنهن ڪلتر دي پرواهہ نهين.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

لوڻ هووي اها شئي نہ ملي، اها لوڻ اوين ڪِوين لهسين،
ٻاڙ هووي ٻيڙي نہ ملي اها ٻاڙ اوين ڪوين لهسين،
تاس هووي پاٹي نہ ملي اها تاس اوين ڪوين لهسين،
سِڪ هووي سهٹا نہ مِلي، استاد ڪوين سڪ لهسين.

•

جاني، جُون مهينا آيا، ڏادي ڏينهن تتي ني،
هڪڙي جهولي تي ٻئي رولي ميڏي ساه سٹي ني،
سنڌڙي، لنگڑا، بينگٹ پالي منڙي انب لٹي ني،
آ، ڪائون، استاد بخاري، تيڏي ڪاٹ رکئي ني!

•

جاني، جون مهينا آيا، جان جلاون جهولي،
ڏُون پهران دا، ڏار ٻبر دا، ڳيرا گهوگهو ٻولي،
ڍور، ڍڳي سب سهڪن ٻيئي اوٺ وٹان دي اولي،
دل دردي استاد اسا ڏي، تيڏيان ڳليان ڳولي.

•

جاني، جون مهينا آيا، اڪ نڪلي پٹي ڪان دي،
هئہ هئہ سهٹا سُد نہ لڌي تئين ميڏي هيٹي هان دي،
مَربي وجي ها اِنهن اُهمي وچ ميڏي دلڑي ماندِي،
پر مِل ڳئي استاد تتي ڪون چان تڌي تيڏي نان دي.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سانوڻ آيا ڪڪران ڪيتي تياري مِينهن وسڻ دي،
تڏڙي تڏڙي منڙي منڙي، گهُلدي هِير ڏکڻ دي،
دل وچ لُڪ لڪ جهاتيان پاوي، هڪ هڪ ياد سجڻ دي.
آ، تہ مِلون استاد بخاري، اي هي مند ملڻ دي.

●

سانوڻ آيا، بادل برسئي، تي ڳيان تڏڙيان چانوان،
يا تون ميڪڻ آ البيلا يا مئين تيڪڻ آوان،
سارا ڏينهن جهڙالا جاني، محبت موج ملهاوان،
دل اهدي استاد دي جاني، تئين نل جهومان، ڳاوان.

●

ميڏي ڳالهہ رقيبان چيڙي، تئين چاتا يڪتارا،
ٿُوتين تائي تائي ٿهڪ ڏِتي پرتئين تہ پريا شوڪارا،
ڪُوڙيان ڪوتيا ميڪون ڪُوڙا، تئين آکيا تہ سچارا،
ڪيڏا هي استاد الاڙي تيڪون پريت پيارا.

●

هڪڙي ڳٽتي مسڪيني دي، ٻيا وِرء وهائي ماريا،
چانول، ڪڻڪ مهانگي ڪيڏي چوٽ چڙهائي ماريا،
ڏوجهي مونجهہ مزوري ڪانهي، بند ڪمائي ماريا،
تيجها ڏک استاد اسان ڪون، جهور جدائي ماريا.

●

متان پانوين مئين مسڪينان سو ڪيوين نينهن نيسان،
تيڏي پيار ڪيتي مئين پيارا، پورهيا ڪِرت ڪريسان،
ڏينهن رات ڪما، هل ڦال هلا، مئين ڳاڙهي نوٽ ڪميسان،
ڏک سهسان استاد سوين پر تيڪون ڏک نہ ڏکيسان.

•

متان سمجهين عشق نڪمّا ڪيتا، واندا ٻيٺا رهسان،
سرديان گرميان سهٽا تيڏي سِر دي سانگي سهسان،
پٿر ڪٺيسان، پوک ڪريسان، ڳاهہ وهيسن، ڳهسان،
پورهيا ڪر استاد پڇي تيڏي پاسي ٻهسان، تهسان.

•

آر تي پار محبّت والي ڪيٺ ڪِڙيندا وتدان،
ماٽهو جهڙي موتي داڻين، ميڙ مڙيندا وتدان،
چنگ، چنجور تي چيٽيان، چيران ساز چڙيندا وتدان،
بريٺ ڪون استاد بخاري، باغ بٹيندا وتدان.

•

اک رو رو سور سليندي هي، نہ تہ عشق الیندا ال بہ وڃا،
ول ول روڪ رڪيندي هي نہ تہ پريت پلیندا پل بہ وڃا،
اِنهن جُو وچ جِيسان، مرسان جاني، ٹالا ڪر نہ تہ ٹل بہ وڃان،
آ، استاد ڪون آڌر ڏي، متان ڳلدا ڳلدا ڳل بہ وڃا.

•

ڏاڍا سياڻا ڏاڍا سمجهو، پيار ٻڌايا پاڳل هان،
روندا، رڙدا، ڪڙهدا وتدان جهڙا پنڪيل بادل هان،
اڄڪلهه دا آزار نهين هي تنديڙي لا دا ڪاڏل هان،
آجا مئين استاد ڪتي هان، قند وڏي وچ قاتل هان.

•

تون ميڪڻ مجبور نهين آئين، سڻ او سونهن سونهاري،
ميڏي تئين وچ حُجّ نه ايڏي، متان ڏردي هووين پياري،
نه مئين لوڪان وچ ٻهه لاق مريسان ته ڪا تيڏي ميڏي ياري،
مئين استاد بخاري تيڏا، انئي پهر پڇاري.

•

تڪڙا آئيين، تڪڙا ويندئين، ڪي دم دلبر ٽِڪ،
دم دم نال گذر ڳيا، هڪڙي چار پهر پر ٽڪ،
ڇَئون پهران ڇُون چاهه نه ڏابي، جمع، ڇنڇر، ٽڪ،
هفتي، مهيني هان نه پريسن، سال سراسر ٽڪ،
سال بي سهڻا سڪ نه لهيسين جيتر جيوڻ تيتر ٽڪ،
مر بي وڃا استاد بخاري، تائين محشر ٽڪ.

•

سَئو سئو حال سٽيسان سهڻا، حال نه سڻ اي هِڪ،
لوڪان عشق لِڪاوان ليڪن، تيڪئون ڪهڙي لِڪ،
چوڏهين دا چندِ وِير ڇڪيندي، ميڪون تيڏي ڇڪ،
هڪڙي رات اڪيلي رُلسين، جوڙي جاني ٽِڪ،
سال ٽڪين، استاد، تڏهن بي ساه نه لهيسين سِڪ.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جوڙ ڪري، ول ڪٽ ڪري، اهو حسن دا ڪهڙا حسابي،
ضرب ڪري ول وندڊ ڪري، اهو قرب عجيب عذابي،
سئو تان وڃي پر سا نہ وڃي، اهو بره دا پهلا بابي،
پيار ڪٿون استاد پلي ُ سو ڪهڙا قول ڪتابي.

●

اِتاـــي سُور سليسان تئين نل، جتلي مَن وچ مَن هِن،
اتلي قرب وندان دل اهدي، جتلي پپل ۽چ پَن هِن،
اتلي سال نيايان ناتا جتلي صديان سَن هن،
سڀ استاد ڪران مئين صدقي جتلي مئين ڪڻ فن هِن.

●

اِتليان آسان، پريت ديان پياسان، جتلي اپ وچ تاري،
اِتلي حيلي هوت هليسان جتلي جڳ وچ چاري،
اِتلي پاند ڳچي، ڳل پاسان جتلي بنيان - باري،
ايوين نيڻ بخاري روون جيوين چوٽ ڦوهاري.

●

ايڏا سوز تي ايڏي سِڪّي، جيڏا اپ تي پُون هي،
هڪڙيان شاهد ڳاڙهيان اکڙيان، ٻي ساکي ڪنڊري لُون هي،
آڳ جگر ڪون آب اکيان وچ، دل بيچين وچون هي،
چارئي پار بخاري باهان، ڳتّا ڳول ڪٿون هي!

●

سپنا ميڏا سِنڌ سدوري، سِڪَ سنڌو دريا هي،
بر وچ باغ بهاري تيڏي، گل ڦل گاهه گواهي،
هيران، ويران ٿور سجڻ دي، سرهڻ سڀ ساراهي،
اکڙيان ڪون استاد اهائي، صديان دي ساڃاهي.

•

ايتر ڏيوي ڏات ٻليسان، جيتر جهرڪن تاري،
ايتر حِيلي يار هليسان جيتر جڳ وچ چاري،
ايتر ڏيسان واس بخاري، جيتر ٻنيان ٻاري.

•

هٿ لاوان تان هٿ جلي، اک لاوان تان اکِ،
جي ول ڪو پل دور هووان، جَلَ ٿيوان مئين رکَ،
لوڪ اکيان چون عشق لڪيندي، مئين تہ لڪاوان لک،
ٻُت وِچ پڙڪي باهہ بخاري، ڪهڙي رکان مئين ڪک.

•

جي ڏيکان آکان اک نہ چنيان، ٻينا تجلي تيڏي ڏيکان،
تيڏي نيڻين ميڏي نيڻ ڪَکورئي، هڻ ڪيون ڪنهن ڏي ڏيکان،
تون آندئين استاد اڳون مئين جيڏي جيڏي ڏيکان.

•

(1) نہ ڪو پنڊت، پير پڙهيا مئين يارو نہ ڪو ملاّن مامر مسالي،
نہ ڪو فاقا فقر فقيران والا، نہ ڪو خاص الخاص خيالي،
ڪجهہ جلوي جوت جمال پريان دي، ڪجهہ دل دا جوش جلالي،
اي جو ڪجهہ هي استاد بخاري، عشق دا قرب ڪمالي.

•

(1) مسئلي

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪالي ڀنئر تي ڳاڙهي گلڙي، محبت جوڙ جڙيندي،
لڏ لڏ ڦول ڪتوري ڏيوَن، گهل گهل واچ وندبيندي،
پيار پيا استاد بخاري، سار لهي سينيدي.

•

ڪان ڪان ڪانگ تہ ڪَرڪن ڪُونجان، ڳيرا گهوگهو گهوڪي،
ڪوئل، بلبل، ڪٽڇي، تاڙا جنهن ڪون سُن سو ڪوڪي،
هر ساز دا اپڻا سوز نرالا، هر ساهہ دي اپڻي ڦوڪي،
جو شاعر استاد حسن دا، ميڏي ڪاڻ ملوڪي.

•

يَر ٻڪ چاوان، اڪ وچ پاوان، اي ڏوڙ پريان دي پار دي اي،
تُسان باغ، بهار دِي بُو آکو، اي تہ خوشبو ميڏي يار دي اي،
دل - دُنيا هِر استاد مگر اي تان ديهہ ميڏي دلدار دي اي.

•

درد دکي تہ هزار دوائين، عشق دا ڪوئي ڏسّ نهين،
موت چڪي تہ ٻہ جُڳ جڳ جيوي، بره قبر وچ بس نهين،
ڪَس، ڪٿر هر سودي وچ پر قرب ءِ چ ڪائي ڪس نهين،
سِڪ نہ لٿي استاد الاڙي ميڏا ڪوئي وس نَهين.

•

گُل گل سونهن، سڳنڌ نرالي، ڦَل ڦل اپڻا رَسَي،
ڳلي ڳلي دا ڳاوڻ اپڻا ڪو لهر لهر ڪو لسي،
هر ماڻهو دا ڀاڳ ٻي اپڻا ڪوئي رو وي ڪو هسَي،
هڪڙي ڳالهہ بخاري لک دي، قرب ءِ چ کهڙي ڪَسَي.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جند – جان سڄي دل، ديد ڪِتي، ٻينا تيڏي تجلي تَڪّان،
سِجهہ اُجهہ وڃي جڳ مُرجهہ وڃي تہ وي تولا مول نہ تڪّان،
جُهوم جهوم جيوان پر جام پيوان پلي جلٽي ڪاون جڪّان،
ٻئي وهم بخاري ساڙ سٽئي، ڏتيان تئين جو پوريان پڪّان.

•

تيڏا جوبن تيڏي جلوي تڪ تڪ تڙپيا هوسان،
تئين جو دام دِلون اچلائي، ڦاٿا، ڦٿڪيا هوسان،
عشق جلائي جند بخاري، جل ٿل جَهرڪيا هوسان.

•

پياس هووي پاڻي بہ هووي پر آکن پِيوڻ ڏوهي،
قاتل لٽڙا ادڙيل چولا سو ڪيون سِيوڻ ڏوهي!
ڏوهي پِير، امير اهي جي سمجهن پرچڻ ڏوهي،
يار بنا استاد بخاري، ڏينهن بي جيوڻ ڏوهي.

•

(1) متان سمجهين مئين مسڪينان ميڪڻ دل دي دولت دَلي،
هڪڙي همّت هان دي ڏوجها ٻانهان والا ٻلي،
تَڪر تڪيسان، ڏاڍ ڏليسان ميڏا عزم آٽلي،
مَچَ وچون استاد نہ مڙسين ايجها عشق اجهلي.

•

(1) دک: گهٽي، تمام گهٽي.

متان سمجهين مئين مسڪينان ميڪون دل دي دلبر دولت هي،
محنت دا هي مان متاهان، پيار بٹايا پورهيت هي،
سچيان سوچان سون برابر موتي هيري محبت هي،
ڏوڙ ڪون ڏن استاد ڪري سا تيڏي اساڏي سنگت هي.

•

متان سمجهين مئين مسڪينان ميڏي جذبي جوش جواٹي ني،
هَلّ، ڪهاڙي هٿ ٻچ ميڏي، پيچ، پڪڙ تي پاني ني،
چاهت – چنگ وچاوان تنهن وچ تيڏي يار تراني ني،
خير، بخاري تيڏي سِردا، ميڪٹ ڪوڙ خزاني ني.

•

صديان ٻالٹ ٻلدي جلدي، سچ دي لاٹ نہ ڪُٹدي،
نَو لک تاري ڪتيان بتيان، رات دي ٻاٹ نہ ڪٹدي،
سهسين ساٹ گلي هل ڳل ڳئي، ويندي واٹ نہ ڪٹدي،
ٻيا سڀ آٹان ڪُٹن بخاري، موت دي آٹ نہ ڪٹدي.

•

جهوريان اينوين جند چَرن جوين ٻيلا چرديان ٻڪريان،
انهن بن اڪڙيان ايوين رو ون جوين چوهيان چِچڪن ڪڪريان،
چاهت تي چنتائين لاتيان دل وچ ڏاڍيان چڪريان،
عشق وڏي استاد اوين، جوين ٹيڪم ٹاڪي ٹڪريان.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

عشق اوين جند، جان ٽڪي جوين ٽيڪم ٽڪريان ٽاڪي،
ڏاهي ديد اساڏي آهِي وچ اٽڪي ڏاڪي - ڏاڪي،
اڳ وچ آهان تنهن تون دانهان، آخر وڻ وڻ واڪي،
عشق چريا استاد بخاري، حسن وڏا چالاڪي.

•

دل اهدي اي جهرڪ وانگي تيڏي جهوبي ڏيوان جهاري،
اک اک دي آکيري تئين ڏي لُون لُون دي لاماري،
دم دم منگدا داڻا، پاڻي، پل پل پيٽ پڪاري،
ديرا ڏيک تي دلبر ڦاٽس گيري وانگر ڳاري،
سوچ برابر باز بخاري، اُوچا عرش اڏاري.

•

نندڙي لادا پيار اوين، جوين تيليان چٽنگائي،
جوين عشق الاڙي زاري، باهه جهجهڙ پڙڪائي،
پيري پاڻ پُتي وچ دلبر، ويندي دُود دکائي،
پل پل عمر بخاري پياري، جل جل جوت جڳائي.

•

بَيَڙ باهه دا سَرتا ڪوئي تي ڪوئي چٽنگ سجائي،
جنهن ڪون عشق جلايا جتلا، اتلا تڙپڻ چاٽي،
ڪو پيٺا تذڙي ساهه پري ڪو طوفاني تي تاٽي،
عشق سچا استاد مچا، ڪو مچ وچ موجان ماٽي.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

عشق دي اڳ ءِ چ جوين جلدا، ڇڻ جبل جوالا ٻلدي،
ايوين دل دا ديس ٻلي جوين جهنگل آلا ٻلدي،
شعلي شعلي مورا، چلڙا، ڪر جهجهڙ جمالا ٻلدي،
آئو، اُجهائو استاد اساڏا سارا اتالا ٻلدي.

●

عشق بزار دي چيز نهين ڪر خرچ گِهنيجي نائي،
عشق عِلم دي سَند نهين جي ڪو عالم پڙهہ آئي،
عشق بجنسي باهہ بخاري، جيڪو پَچي مچي سو مائي.

●

اک اک نال ملاوڻ سولي، دل دل نال رَلاوڻ اوکي،
تِيلي نال بي ٻيلا ٻلدي، لڳ ڳئي اڳ اجهاوڻ اوکي،
عشق لڳا استاد بخاري، جيري جند ڇڙاوڻ اوکي.

●

تون بي قدرا تيڏي دل بي قدري، تيڏيان قاتل اکيان بي قدريان،
اکيان نال چمان تہ بي چمڻ نہ ڏيوَن، تيڏي پير ديان تليان بي قدريان،
تيڏي پير ڍَڪن، ڏس ڪونہ ڏيوَن، تيڏي ڳوٺ ديان ڳليان بي قدريان،
سِر ڦاڙ گهتان تہ بي ڪجهہ نہ ڪچن، تيڏي گهر ديان پٽيان بي قدريان،
هڪ ڳالهہ هووي استاد ڪران، تيڏيان سيئي ڳالهيان بي قدريان.

●

ڳوٺ سڄي وچ ڳالهہ هلي، تيڏي سونهن سڄڻ ساماڻي اي،
وڏ جيڏون ڪيڏون جهار ڳئي پر اک تيڏي ڪانياڻي اي،
استاد اتاهين زاري هي جتي پٿَر ٿيندا پاڻي اي.

●

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چِيچ ۽ چ چلڙا، هٿ وِچ ڏاتا، ڪَڇ تي چاتئي ڪارا،
ويس گلابي، وِک البيلي لَڪ لَڪ دا لامارا،
لاباري تي ويندي اي، استاد، لهيندي لابارا.

•

سنهڙي هائي ڪانگڙ ڪانا، سِينا سنگ سِٽي هِنِ،
ڳاڙهي پير دي ڳاگين وانگر ڳاڙهي گول ڳِتي هِن،
سچ پچ اِنهن استاد ڏِٺي ڪي تئين وچ چندڙ جَڻي هِن.

•

چندڙ ڪري چاندوڪي آڪان، تئين آئينا چايا،
تئين ڏون سُرهي هير گهلي مئين سوچان تئين سڏوايا،
اک پوتان استاد تہ پانوان، پورل چا ڳل لايا.

•

(1) گاج گجي مئين آڪان ڪوئين، ڪِنوڻ ڪِنوين تہ اشاري سمجهان،
(2) رنگ برنگي اِندلٺ نڪلي، تيڏي چاهہ دي چاري سمجهان،
تيڏي سونهن دي ساک بخاري، سورج، چندڙ، ستاري سمجهان.

•

تيڏي سونهن ڪبوتر سهڻا، لوڪ ڏيوي لاماري،
شِڪري تي شهباز بڪاري، جهٽ جهٽ مارن جهاري،
دل اهدي استاد دي دلبر، تيڪون دِل وچ ڏاري.

•

---

(1) ڪِنوڻ: ڪِمڻ، ڪمپڻ.
(2) اِندلٺ: پينگهہ، قوس قزح.

ڪوئي مشتاقي ڪوئي معشوقي رڳا عشق دي ڳالھ پئي هلدي اي،
ڪوئي پروانا ڪوئي ميڻ بتي رڳا برهہ دي باهہ پئي ٻلدي اي،
استاد ڪون نِت نت عشق نوان، توٽي پل پل عمر پئي ڍلدي اي.

•

اِنهين عشق دي ڪهڙي ڳالھ ڪران، اهو ڏاڍا بيپرواهي،
اهو جنهن ڪون ڏاهي، ڏاهہ گهتي، اهو جنهن ڪون چاهي ٺاهي،
ٻئي سب شاهہ، فقير بخاري، اهو عشق فقط هڪ شاهي.

•

انهين عشق دي ڪهڙي ڳالھ ڪران، اهو عشق عجيب لقا هي،
ڳل تي ڳوڙهي، دل وچ شعلي، اي ميڏا ڏِيل گواهي،
دريا وچ استاد ٻَلي جو، عشق اهو آڙاهي.

•

تِرچيان نظران نال نهاريئي، تِيلي ٻال اچلايئي،
ڏَدڙي وانگي ميڏي جندڙي، اتلايئي پٽلايئي،
ٻَڪ پريت بخاري ڳئي، تڏان مس مس چا مُنهن لايئي.

•

اي تيڏي، ميڏي تشبيهي، هڪ هنڌ تي باهہ، ڪپاهي،
هر ڏينهن هميشان مِينهن وسي، اِنهان ديدان وچ دريا هي،
وچ دريا استاد ٻلي، الا، عشق اهو آڙاهي.

•

ميڏي تن من دا محبوب تون هَئين، ميڏي جِيوَن دا تون جاني،
تيڏي پريت اُجي دل دا پاڻي، تيڏي محبت ميڏي ماني،
باقِي رهسين عشق بخاري، بوتا سوتان فاني.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اهين عشق کون ڪجهه به نه آکو جو اهو ميڏا پڳ مَٽ ياري،
اهين ميڪون ڪئي آزار ڏِتي، اهو ميڏي دل دا آڌاري،
اهو عشق ڪڍو پچي باهه ٻخاري، باقي ڪيري، چاري.

●

اهين عشق کون کو به نه روکي يارو، پلي آوي اوري اوري،
اهين عشق بنائي ڏاڍي هلڪي، جيڪي آهي ڏاڍي ڳوري،
اهين عشق دي هِن استاد بخاري مئين تي لک لک توري.

●

اهين عشق کون تون نه نه روڪ مِٺا، پيٺا سِڪ دا سڳڙا سوري،
پلي تيڏي چاهت نال چِٽي، ميڏي دل دي ڪاغذ ڪوري،
اهين عشق دي هڪڙي عڪس اتون، استاد دا سِر، گهر گهوري.

●

رُڪ رڪ پنبٽيان پلڪان چون جي ميڏي ڳوڙهي نڪتي،
ڊُڪ ڊڪ تڪڙي تڪڙي ڄڻ ڪي واڙ چون ٿلڙي نڪتي،
بَگڙي، ميلي، ڪالي، ڪمري، ڳاڙهي، ڪڪڙي نڪتي،
ڪير ڳٽي ارمان بخاري، ڪهڙي ڪهڙي نڪتي.

●

وانگي گونگي مِينهن نه رو، او دلڙي دردان ماري!
هر هر رووَن ہال تي زالان، مرد دا رووڻ خواري،
روندي مُهت نه مِلسين، رهندا کِلسين خلقت ساري،
اکيان مهٹ اتي پئو تي پئو، آت بيباڪ بخاري!

●

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

وانگي گونگي مِينهن نہ وس، او دردي ميڏي دلِ!
دردان نال نويل اڙي آئين، هولي هولي هلِ،
ڪنهن ڪنهن ويلي رو بہ پلي پر ڪيڏي مهل تہ ڪلِ،
مومل مهل استاد مِلي اي، مومل نال تہ مِل!.

•

جڏان مئين ڏي مِهر چون ڏِهدا هئين تہ مئين عرش عظيم ڏي اُڏدا هان،
جڏان نرڙ ءِچ گهنڊ گهتيندا هئين، تہ مئين اونهي پاڙ ءِچ ٻُڏدا هان،
ڪاوڙ تيڏي قيامر، بخاري، ڌرتي وانگر ڌڏدا هان.

•

اڄ آيئين ميڏي آڱنڊ تي چڻ آيا عرش، زمين تي هي،
رَش ڪيڏي خوشيان، خيران ڪيتي گهر ميڏي غمگين تي هي،
اڄ ريس بغيچان، بنگلان ڪون، استاد مَنهن مسڪين تي هي.

•

جنهن جاڳه تي تون وسدا هئين، جُوءِ اهائي جنّت هي،
جنهن جردا پاڻي پيوڻ پيارا، اهوئي تہ ٿيندا امرت هي،
عشق تيڏا استاد اڪيندي دنيا، دين دي دولت هي.

•

جي تون ورهہ وچوڙا ڏي ويندئين تہ مئين ڳلدا ڳلدا ڳل بہ ويسان،
اي ڏِيوا ڏِيل گواهي هي مئين تہ ٻلدا ٻلدا ٻل بہ ويسان،
جنهن يار ڪِتا بيتاب بخاري، تنهن ڏي وي مئين ول بہ ويسان.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڳوٺ تساڏي اڄ ول ٻيلي، مئين ڪنهن اوسر آندان،
پاٽي، ماني ڏڪ رکو، پڇي رڄ تي پيندا، ڪاندان،
اڳ وچ او استاد ملي، مئين جنهن لئي مردا ماندان.

•

جيڪو پيار ميڏا خوش يار ڪري، اهو پيار ڪرڻ نهين آندا،
انهن سهڻي ڪون ڪنهن سانگ وٺان، سينگار ڪرڻ نهين آندا،
جي جاني نال جڙيج ڳيا، هڻ دار ڪرڻ نهين آندا،
استاد اندر وچ ادمي هن، اظهار ڪرڻ نهين آيا.

•

دل اهدي اي، جيب سڪدي اي، تيڏي سونهن دي پيا ساراهه ڪران،
سر، ڪانهن ته ڪيا پر ڪلڪ، قلم ڪٽ ٻيلي سب ڳجگاهه ڪران،
مس محبت دي مذڪور دي لئي سب سمند تي سب ساراهه ڪران،
هڪ وصف بخاري لِک نه سگهان لک، لک الفاظ گواهه ڪران.

•

سڄ، چنڊ ءِ چ تيڏا عڪس ڏٺم، ميڏي عشق دا ها آغاز اِهو،
جو هير ڪون لُک هُبڪار آکيا، سِڪ سمجهه ڳِهدا آواز اهو،
جت ڳهور ڳهتان تيڏا حسن تڪان، هڻ ديد دا هي انداز اهو،
استاد ڪون تيڏي عشق ڏتا، محبوب عجيب اعزاز اهو.

•

(1) ميڏي سِڪ وچ تيڏي سوچ اِوين، جوين ارحل وچ قرآن هووي،
ميڏي تن وچ تيڏي تانگهه اوين، جوين ساگر وچ طوفان هووي،
بن جاني مئين نون جڳ لڳدا، جڻ محشر دا ميدان هووي،
استاد اساڏي دل لڳدي، اهندي آوڻ دا اعلان هووي.

•

(1) ارحل: (اصل رحل)

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ميڏي نس نس رگ رگ نام تيڏا، بيا نام گهنا تہ ڪوين
تيڏي سونهن ميڪون چا سڄ ڏتا، ڪا [illegible] گهنا نہ ڪوين،
اجا عشق دا هڻ آ[illegible] [illegible]ڪيتم، انجام گهنا تہ ڪوين،
ڏي دوست بخاري، دولت دا انعام گهنا تہ ڪوين.

●

تئين لُڪ لڪ ميندي رات مکي، ميڪون باک ڦٽي دي لاٽ ڏسيا،
تون ڪهڙي خوشبو لاندا هئين، سو واسيل تيڏي وات ڏسيا،
غم تيڏا غمگين بخاري، جڻ ٿل ڪون گهر - گهات ڏسيا.

●

مئين ملڪ عدم دا رهواسي، اٿ عشق تيڏي چا آندا هان،
جِوين ڦٽڪي چَرڪون چوڙ مچي، اوين تئين بن مردا ماندا هان،
دل وندري مَن استاد ميڏي، تيڏي ڳالھ گهڙي گهڙي ڳاندا هان.

●

چَپ انگور، اکيان بادامي، ڳل گدري ديان ڦاڪان،
چهبڪ چيلهہ تي نازڪ ٻانهان بيد مشڪ ديان شاخان،
باغ بدن استاد بخاري، خوشبو محبت آکان.

●

گفتي گلّ گلاب دي، تيڏي، خاموشي خوشبو،
(1) ٺهڪ ڏيوين تان ٽليان گونجن. ٻٽڪين تان بينجو.
حسن تيڏا استاد ڏٺا هي هر پاسي هُوهُو.

●

---

(1) بينجو: ساز دا قسم.

مئين ڪتلا آدلا گدلا هَس، سک تيڏي صاف شفاف ڪِتا.
مئين هوڏي، ڏاڍا ڏوهي هَم، پر محبت مُرک معاف ڪِتا.
استاد دي اڄ ڪت تانگهہ پچي پئي تيڏي گهر دا طواف ڪِتا.

•

ميڏي جهول ۾ سيلهي ڪندي هَن، تئين ترڪا ڦير ۾ ڦُول ڪِتي.
ميڏي پيلي، نيلي خيال بدل تئين ڳاڙهي يار ڳنول ڪتي.
بيتاب بخاري دي گفتي، تئين محبت وچ مقبول ڪتي.

•

تون، ميڏي دل دا دلبر هئين، تون ميڏي دل دا ڌڙڪڻ هئين،
تون، ميڏي ديد دي عيد وڏي، تون، ميڏي جند دا جِيوڻ هئين،
ڪيا آکان استاد الا، تون تان ميڏا منڙي ديولڻ هئين.

•

تون، ميڏي سک دا سندلا هئين، تون ڇجسين لچ لچ مر ويسان،
تون نال هووين پچي ڪيا پروا، مئين باهہ دي دريا تر ويسان،
جوين نينهن بخاري لاتا هِم، تِوين تئين نل توڙ بي ڪر ويسان.

•

ڪِوين وسدا باغ اجڙ دا هي، اها بات سڻُون برباد ڪٺون،
ڪِوين رڳ رڳ روندي رڙدي هي، تفصيل سڻون فرياد ڪٺون،
مجنون ڳيا، ميهر نہ رهيا، هڻ عشق پچو استاد ڪٺون.

•

هڪڙي باھہ ڦڪي هئي مئين بي، هڪڙا پيار ڪتا ها،
ڪاريهر ڪون چاھہ وچون چا، ڳل دا هار ڪتا ها،
دوڪا ڪا استاد بخاري، ڪوڻا يار ڪتا ها.

•

جنهن دا نام وچوڙا، ڳهندي ڄرڪي سپ دا چوڙا،
جيڪو پيوي تنهن دا پيٽ وڌي، اهو قاتل زهري ڪوڙا،
جنهن گهر وچ استاد وچوڙا، تنهن وچ گهوڙا - گهوڙا.

•

هڪ تورا سِڪڻئين نيڻين دا، بيا تورا دل دي دِڪ دڪ دا،
هڪ اوجاڳي دي اڳ ڌمي، بيا گوگا واچ دي ٽِڪ ٽڪ دا، (1)
مجبور بخاري مر ويسان، سئو سال جِيوان تہ بي سِڪ دا.

•

تون چجدا پئين مئين لڄدا پياں، ڪنهن ڪنهن ڪون روڪ رکيا بي نهين،
اڄ آچيئي زهر جدائي دا، جو اڳ وچ مئين تہ چکيا بي نهين،
استاد ڪڏوڪا مر بي چڪس پر ميڪون لوڪ لکيا بي نهين.

•

ميڏي ڪُوڪ، ڪلام تہ ڪجھہ بي نهين، اهي تيڏي شوق دي توري ني،
اي جي ايڏي ميڙي يار متي، اهي گهُور تيڏي دي گهوري ني،
عشق رڱيا استاد ميڪون نہ تان ميڏي ڪاغذ ڪوري ني.

•

---

(1) گرگا: غوغا.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جڏان تيڏي در وچ ديد اڙي، تڏان شهر گهمڻ نہ تي آيا،
جڏان تيڏي عشق دي چوٽ لڳي، تڏان پوڳ ڪرڻ نہ تي آيا،
عشق لڳا استاد لِکيا نہ تان شعر لکڻ نہ تي آيا.

•

اي ڪم تيڏا اي غم تيڏا، ميڪون تيڏي ڪم غم، دم دم
گُهنڊ گهتيندئين زخم رسيندئين، مُرڪ مکيندئين مرهم،
آندي ڏيندئين عيد بخاري، ويندي ڏيندئين ماتم.

•

مئين تہ پاڳل هان يا بادل هان، ڪٹ کِلدا هان ڪٹ روندا هان،
جم دل تي دز ڳِئي دردان دي، مئين رورو ڌوڙ ڪون ڌوندا هان،
بي چير بخاري نچدا هان جڏان اُهندي هيج ۽چ هوندا هان.

•

اڳوچ ايجهي سوچ نہ سُد هئي، پرتل پيار بي رُس پوسن،
وَهسن ڳل تي ڳاڙهي ڳوڙهي، ڪالي ڪپڙي پُس پوسن،
ڪهڙي خبر بخاري ميڪون، ميڏي قرب بي ڪُس پوسن.

•

دل دبان دوڙان دل وچ ڊوڙيان، اکر نِڙي وچ اڙ پئي هِن،
ڏند پکوڙان، سُڏڪي روڪان، تہ بي ڪي ڳوڙهي ڳڙ پئي هن،
ساپيان وچ استاد بخاري، ميڏي سِني سڙ پئي هن.

•

بالان وانگر رو نہ ڏهاڙي، ايڏاسارا پال تي پئين!
سالوسال پکار پرين ڪون ساٹا تون اِنهن سال تي پئين،
نيڏا عشق بحال بخاري، تون ڪيون اين بيحال تي پئين.

مٺين رووان ميڏي اک رو وي. دلبر ميڏي دل رو وي،
ڏيوان ٺهڪ تان نِڪلن سڏڪي، ڪِلدي حال تي دل رو وي،
عيد آوي اڄ سا بہ بخاري، بلڪل مٺين نل مِل رو وي.

•

چُپ چَپين تي، ڳوڙهي ڳل تي، پنبٽيان اڪڙيان پاٽي،
حال تيڏي احوال ڏتي ڪهڑا حال پڇان مٺين هاٽي،
وانگي گونگي مِينهن ڏهاڙي، روڄ نہ ڪر دل راٽي!
مٺين دعاگو استاد بخاري، شل مِل محبت ماٽي!

•

آڪيم دل ڪون، سُور اندر دي، هولي ئي پر سَل تہ سهي،
آڪيس: ڏادي اونداهي هي، ٿولائي پر ہل تہ سهي،
سونهن سڏيا استاد بخاري، سُولي سامهون هل تہ سهي.

•

پُڇيس سُور تہ رو پوسان، نہ تان اُون تہ نٿائي وتدان هان،
اي ڪنڌ ڪلهي تي ڏيک نہ پُل، مٺين قرب ڪَٿائي وتدان هان،
مَر بي چڪس استاد بخاري، جُوڻ مٿائي وتدان هان.

•

ڪِل ڪل روڪ نہ رووڻ ميڏا، ڳڑ ڳڑ ڳوڙهي وَهہ ويسن،
سَئو سئو صدمين پوڳڻ والي، اي هڪ سُور بي سهہ ويسن،
نيٹ نِڪلسن روشن ڪرڻين، ڪالي بادل لهہ ويسن،
ڇُٹ ويسن سب سُور بخاري، باقي رهڙان رهہ ويسن.

•

روح چون ڪوئي ڪاچ نہ تيسين، آب چون اڳ بنا تہ منان،
صبر چون ساتي سوپ نہ تيسين، ننڊ چون جاڳ بنا تہ منان،
اوڳيان ڳالهيان ڳا نہ بخاري، روڳ چون راڳ بنا تہ منان.

•

تئين جو آکيا زوري ڪِل، مئين ڏک دي هوندي ڪِل بہ ڏتا،
ڪلدي ڳڙ پئي ڳوڙهي ڳل تي، ٻيٺي منظر تئين بہ ڏتا،
محرم وچ استاد بخاري، ڪاچ خوشيان دا ڪنهن نہ ڪِتا.

•

سِڪدي سڪدي عمر ڪٽي پر، سِڪ نہ لٿي ميڏي سڪ دي،
دونهين وانگون دل پئي دکي، تئين سڌ نہ لڌي ميڏي سڪ دي،
جيوين پهتي پيري تيوين تڙپ وڌي ميڏي سڪ دي،
ڪنهن بي ڪڏهن استاد بخاري، ڪَٿ نہ ڪَٽي ميڏي سڪ دي.

•

دم دم تيڪون دعائين ڏيندان، جانِ جواٽي ماٽي!
دل دي بَر وچ باغ، بهاري، تيڏي سونهن ساماٽي،
ڪنوڻ ۾ چ تيڏي ڪلڻ دي تجلي، ڪڪر ۾ چ قرب ڪهاٽي،
رڳ رڳ نال بخاري تيڏي، سِڪ چِڪ سوگهي واٽي.

•

آ جو سٽايا قاصد ميڪون، تہ يار ڪديا ميڏا ڏکّي،
اکيم: آسان، سُڌڪ سٽيسان، ڪيڏا ميڪون تيڏا ڏکّي،
آ تان ڪدون استاد بخاري، جنهن ڪون جيڏا ڏکّي.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

صبح سُڻايا قاصد ميڪون، تہ تيڏي مئين تي مياري،
سانجهي آسان، آپ اليسان تان ميڏي تئين تي مياري،
هوسين ڪا بي ميار منڻ لئي، اي استاد تياري.

•

تو هنئين ميڏي دل دا دهڪا، تئين نل ليکا ڪر نہ سگهان،
تون آئين ميڏي ساهہ دا سهڪا، تئين نل ليکا ڪر نہ سگهان،
تون استاد دي سِر دا سودا، تئين نل ليکا ڪر نہ سگهان.

•

"هڻ رُس ويسئين، نندِ ڪَس ويسئن،" دڙڪي دم دم ڏي نہ مِنا،
"مُنهن مَٽ ويسئين، دل ڦٽ ويسئين"، جيري ڪون جم ڏي نہ منا،
عيد ڏتئي استاد ڪون هٿ وچ، هڻ تون ماتم ڏي نہ منا.

•

جهڙا تيڏا جلوا جاني، اهڙي جوڙ جواٽي هي،
اک تيڏي وچ عشق ديان ريکان، لب تي قرب ڪهاٽي هي،
مُرڪ پکيڙي مهڪ گلان دي، هر شئي خوشبو هاٽي هي،
عيدان ڪر استاد بخاري، تيڏي ديد اگهاٽي هي.

•

اجڪلهہ دل دي اوتاري وچ، چاهت چُلهہ دي ڍيري هي،
وچ ڪا ڪا، ڪٽ ڪٽ چٽنگ بچي نہ تان باقي ڪوسي ڪيري هي،
ڪِل ڪل عشق استاد اساڏي، دل دي خاڪ ڪنديري هي.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تيڏي ديد دنالي لڳ ڳئي، ميڏي ديد ڏڪاٹي،
پل پل تڙپي ول ول ڪُوڪي، هڻ دل دردان ھاٹي،
آ، مل، دانهن بخاري دي سڻ، آ، گهت باهہ تي پاٹي!

•

هڪڙا عاشق اپٹي اک ڪون، هرهر جِهٹڪ جهلي پيا،
پاٹي هار نہ پڙڪ تڏي ڪر، ٻالڻ چوڙ ٻلي پيا،
مچ متي وچ پل تہ بخاري، ميڏا عشق ملهي پيا.

•

هڪ عُمر تہ سڪدي سِرڪ ڳئي، ميڪون عمريان يار هزار هوون!
هر عمر ۾ چ راتيان ڏينهن رڳا، ميڪون قربان دي ڪم ڪار هوون،
استاد بخاري دل اهدي، هڪ يار هووَن ٻئي پيار هوون!

•

ميڏي جند دي جان تون آئين، تون ميڏا نُور، نظر هئين،
تون ميڏي دل دا سندلا جاني ميڏي جگر دا پر هئين،
پيار دا مئين اوتار بخاري، حسن دا تون پرور هئين.

•

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

غزل

يا ميڏا عشق چقمقي هوسين،
يا تيڏي تِل ءِچ دلڪشي هوسين.

همسفر اُهندا روپ پچدا پئين،
گهٽ چون گهٽ حسن يوسفي هوسين.

جستجو، چندبَ دي، چڪوري ڪون،
گفتگو: سمندبَ دي گجي هوسين.

جنهن نہ ڪيتي گناهہ جوين وچ،
تنهن دي پِيري لجي - لجي هوسين.

رستي پاچي سُرن بلائين تي،
شهر دا شاهہ سامري هوسين.

تيز جهنئونڪا لڳي چُلي الڪا،
ڪئي لِڱا سِڪ اتي ڪڙي هوسين.

مئين ڪيا استاد انهن دي پير چميئي،
تيز چولي چُهي ڪنڌي هوسين.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دل وچوڙي پال چوڙي، حوصلا لڇدا نهين،
زلزلا، ڏرتي ڏڏيندي، آسمان ڏڏدا نهين.

اک ءِچ ڳوڙهي سي بي تيڏي روبرو موجود هِن،
جهڙ ءِچ پاڻي، سجهہ دي تڙکي تي مٽا سکدا نهين.

اک ٻُڏي پئي اي تي مين تردا وتان، حيرت نہ کا،
سمنڊ وچ سُوئي ٻُڏي، ٻيڙا وڏا ٻڏدا نهين.

کوڙ دي بيعت نہ تيسين ڳتري ڳتري کر گهتو،
تکري تکري تي تان سگهدي پر جبل جهکدا نهين.

عشق توڙي مشک دي تمثيل جهوني تي چکي،
ظلم توڙي زور پردي پوش وچ لڪدا نهين.

گهٽ چون گهٽ ڏيندي دلاسي، وڌ چون وڌ ڏيندي دعا،
کنهن ڏتي تڪليف تيکون سو سڄڻ پڇدا نهين.

مُنهن ڳگيل گولي برف دي، سيني هِن جوالا مکي،
چُپ کِتي بيٺا هي سيکو، خوف وچ، کُلدا نهين.

عشق آگ استاد لاتي، پال تي کوکان کوين،
باهہ صحرا تي بہ ويندي، دونهن تي دکدا نهين.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دل دي آکئي، سِک سِک هڪڙا دوست ڪِتم،
اُنهن دي سانگي، ديس سجا چا دوست ڪتم.

دل دي شهرِ ءِچ گهر گهر وسدا دلبر پئي،
اپڻي وجود دا چَپّا چپا دوست ڪتم.

هڪ دنيا تي هڪ انساني روپ سجاڻ،
اوپر، اولهہ، گورا، ڪالا دوست ڪتم.

انڌي ويسه، اونده - گپ ءِچ آڻ گهتيا،
نِڪ چون نِڪلان، شڪ دا شعلا دوست ڪتم.

جهڙي جهُڙ دي دونهين اهڙي ميڏي رقيب،
جهڙا روشن سورج اهڙا دوست ڪتم.

ميڏي ٻارون خوشبو اُنهن کون تحفي ڏيندي،
انهن دي ٻاڙي دا باغيچا دوست ڪتم.

نازڪ بت کون، ڪوسي ڏوڙ تي ڏُپ نہ لڳي،
تڏڙي هير دا هِڪ هڪ، جهئونڪا دوست ڪتم.

دل دي سَڏ استاد ڏنم مردي ئي نهين،
جُڳ جڳ جِيوڻ والا جذبا دوست ڪتم.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هر شعر نال باهہ ٻلينندا وتان هان مئين،
اوندهہ گندي، صَديان دي اجهيندا وتان هان مئين.

هر وقت هٿ هوا ۾ هلينداں، چريا نہ هان،
"طوفان، آوِ آوِ،" سڏيندا وتان هان مئين.

او زهر، شهر شهر ٻلينندا وتي، آتي،
ترياق، چئونک چئونک ونڊيندا وتان هان مئي.

تاريخ کون جهلو نہ چِتا اِنهن طرف تکي،
گهر گهاٽ دي اُگهاڙ ڏکيندا وتان هان مئين.

ڦُتسن جواب، مِينهن جو وسسن عذاب دي،
هر سوچ وچ سوال چڻيندا وتان هان مئين.

اِنهن ديس دي گُلين دي ڳلين تي نہ دز پوي،
او هِير، تئين تون ڏوڙ چنڊيندا وتان هان مئين.

سڏدا وتان ها سُور سچا ڏينهن حال دي،
آئيندا کجهہ سنيال، اليندا وتان هان مئين.

ماتم ۾ عيد، عيد ۾ ماتم، ملاوتان،
ماحول دا مخول مٽيندا وتان هان مئين.

اِنهن جند دي يا سنڌ يا سنسار دي هوون،
استاد اپڻي سُور سلينندا وتان هان مئين.

جي تون ڪِلدئين تہ مئين موتيان ۾ تُلدا پيان،
جي تون روندئين تہ مئين ٽاندئين تي ٽُردا پيان.

ڊچيندن نفرتان دي دهشتي دوڙي،
محبّت، آ، تيڏي جهولي ۾ لُڪدا پيان.

ڪو دم اهڙا جو اُڏدا ويندان عرشين ڏي،
ڪو دم اهڙا جو اپڻي دل ۾ ٻُڏدا پيان.

ڪچهري دي لڳي اي ٻاڙ ڪلهہ لاڪون،
ڪتّان مجنون هوسين يار، پڇدا پيان.

مئين شاعر هان، نهين هاڻ بادشه پورس،
ادب دا ڪنڌ جُهڪ پوسين جو جهڪدا پيان.

اي وجهہ مائئيم لڇدي، تڙپدي، ڳاندي،
اجا هڪ ٻيا بي موقعا يار ٻُڏدا پيان.

اندر استاد احوالان ديان آڳان هِنِ،
خبرداري ڪرين دلدار، ڪُلدا پيان.

○

تئين جو آکيا: ميکون تيڏي ولولي وٽدي نهين،
مُنهن تي کنهن کوجهي کون بي کوجها مِٺا اهدي نهين.

ضد کرڻ دي کيا ضرورت، ڏينهن اي "ڏاڍيان" دي هِن،
مئين مَنيا ميڏي نهين پر تون بي من تيڏي نهين.

کي کلاشنکوف کي بندوق، هڻ کِينوين کران،
منهن پکا کر سهہ وچا، محبوب دي مِٺي نهين.

کارزاران وچ بزاران زندگي ديان کُل ڳيان،
اي شهادت تي شجاعت شهر دي سودي نهين.

آڳ لڳ سڳهدي اي جڳ کون، باغ ڦُٽ سڳهدا نهين،
ڳوڙهي اي مظلوم دي هِن، نار دي لوڙي نهين.

کِنوڻ تيڏي، مِينهن ميڏي، شاهدي ڏيسين پکي،
تيڏي جلوي ميڏي جذبي ماٺ کر بيٺي نهين.

مسئلي استاد محبت دي ڏکئي ڏاڍي ڏکئي،
پر نہ تِيوَن حل هتون تيڏي اجا اهڙي نهين.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڳولو، ميڏي زندگي ڪِٿ هي!
ٻَلدا ٻيئان، روشني ڪٿ هي؟

دوستان دي ميڙ وچ فتني،
تنهن دي معنيٰ، دشمني ڪٿ هي.

گهگهه انڌاري ءِچ گِهڙٽا هي،
چنڊ چوڙو، پر ٻَتِي ڪٿ هي؟

ڏنيٽا هي واچ ڏائڻ ڪون،
ريت صحرا دي تتي ڪٿ هي!

زهر يا زم زم ولِها ڏيئو،
ڪجهه ٻي هي ميڏي پتي ڪٿ هي؟

لفظ وتدن چورڙي رُلدي،
او بخاريَ، شاعري ڪٿ هي!

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سونهن سدائين، عشق هميشه جوان جوان،
سڀ ڪجهه هوسين، هاءِ نہ هوسون اسان، تسان،

وقت پيا وڃسين، نينهن پيا نچسين تتي، تڏي،
سُور، سرور دي نغمين هوسن روان دوان.

جو ڪجهه هي سو تيڏا، ميڏا وجود هي،
نام بڑا پر ڍهہ ويران هي، زمان، مڪان.

ڪنهن بہ سبيل دا مالڪ ڪوئي خضر نهين،
آب حيات دا هوڪا دوڪا جتان ڪتان.

معاف ڪريا وي، مئين نہ فرشتا هان نہ خدا،
دردان ماريا آدم زادا، لڃان، پڇان.

عشق بغير استاد لڳي پيا أجهيا اجهيا.
لڳ سگهدا هي سجهہ ڪوڻ گرهڻ ڪڏان ڪڏان.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

احساس ڪمتري مِ، عزيزو، آنا نمهين،
مين ڏوڙ تہ بي اڏامر اکيندان فنا نمهين.

صحرا نہ ٿوڪ، ڪلڪ نہ مِلسين، نظر تہ هِمِ،
خط، لکَ تي لکيسان، نہ ٿي خوش، پنا نمهين.

هڪ آس هَئي جا وقت چا ڪيتي ڳيي ڳيي،
هڪ پروسا سو ڪُوڙ ڪيون ماران، يَنا نمهين.

مين روح ڪون منيندا ايوين سچ پچو جيوين،
الله ڪون سجاڻا توڻي آشنا نمهين.

تارئين تي ديد مست، گُلين تي ڦِرن سَڏان،
هڪڙا وجود سو بي شُدا هِڪ مَنا نمهين.

چت سر اتون فلڪ دي، افق چوطرف پتان،
استاد، چِن وچي ڪو ڪکان دا چنا نمهين.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

پٽڪدي زندگي وتي ميڏي،
هر گهڙي جڻ تان هَئي گهتي ميڏي.

مهربان نان تيڏي دي ڇان مين تي،
آسمان ڪونہ ها ڇتي ميڏي.

مُنهن دي مايوس هئي مهاندي سب،
آس توٽي هئي آرسي ميڏي.

چرڪ پر عرش پَرڪ پنتي ڳيا،
آهہ نڪتي نہ هئي سڃي ميڏي.

يار پٽڪيا تان ڪنهن دي نيڪي هي؟
ڳالهہ ڪيتي پئي اجنبي ميڏي.

رات دا سوچ: ماڪ، چاندوڪي،
ڏينهن دا ڏات: ذر تتي ميڏي.

لفظ استاد سُرت ديان لاتان،
سوجهلا سچ دا شاعري ميڏي.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تيڏي ميڏي رشتي تي پئي،
هٿ دي ليکي رستي تي پئي.

لَک لک پٽکي عشق کِتي هئي،
جٿ کٿ جلسي نعري تي پئي.

فرش، فلڪ کون ياکر پاتي،
گول افق دي گهيري تي پئي.

هلچل تيڏي حسن مچائي،
جل ٿل ميڏي جذبي تي پئي.

مِينهن ديان بوندان، ريت ديان کٽيان،
اي تان آسا ڏي بوسي تي پئي.

دلبر دي ديدار، الاڙي،
سهنجي، کيڏي اهنجي تي پئي؟

مايوسيان دي مِيت پروسي،
بربٽ وچ باغيچي تي پئي.

اڄ آجا استاد جُهنگاري،
دل دي دهکي واجي تي پئي.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ميڙ ڪيڏا، مزا نهين آندا،
سمندِ چون جَر مِٺا نهين آندا.

ميڪون تيڏي سُرور ديان آسان،
مئين ڪيون آکان مزا نهين آندا.

واعظا وعظ تيڏي سڀ سچ، پر،
پروسا خوامخوا نهين آندا.

ميڏا معشوق ڪو خدا تان نهين،
ڪيون نظر هڪ دفعا نهين آندا؟

چندِ ڪرٽين مڪي او آندا پئي،
اي سنيها هوا نهين آندا.

آپي ازخود بڻيا خدا، مادا،
سمجهہ وچ مسئلا نهين آندا.

عيد استاد عيش دا موقعا،
سو بي اهندي سوا نهين آندا.

٥

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

ميڏي مرضي جڏان تيسين تيڏي مرضي جاني،
ميڏي احسان کون لڳيسين تڏان ميندي جاني.

ساه دي ڏور اڦا چو کٿيندي وتدي اي زوري،
وقت رک چوڙي هي اِنهن واچ ۽ِچ کئنچي جاني.

مين جو مَردا هان اُنهن تي، تان اِها نوين ڳاله نهين،
اوتان ڏرتي هي ميڏي ماء ميڏي جيجي جاني.

کُنڊ مسجد دي لُڪا، سوچ ۽ِچ حوران چمدي،
شيخ دي مئين ڏني هي رات دي شيخي جاني.

موت دي پيد دي هڪ بيت ۽ِچ تشريح کران،
زندگي دَور چون ٻئي دور ۽ِچ پهتي جاني.

پيار وٽڪار لڳاتار بخاري رهسين،
ساه پرواز بي کر ويندا هي پنجي جاني.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

مهل ڳئي ول مشڪل آوي،
تل دي گٿي سو چوٿان ڪاوي.

جنهن دي اک وچ چمڪي بجلي،
خير گهرو شل خار نہ ڪاوي.

ميلي چند، ستاري اپ دي،
اجلي تيڏي گج دي ڪاوي.

الف اگهاڙي ميڻ بتي ڪون،
ٻالو شعلي ڪپڙي پاوي.

لاهي پاهي قهر ودا هي،
انهن ڪون اکو ڪجهہ شرماوي.

حشر بخاري موت نهين هي،
هيڪر ڪيون پلي هرهر آوي.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تون جو گم تي ڳئين ميڏي نظر دي اڳون،
ڄڻ تان رستا تيا گار گهر دي اڳون.

آس ميڏي تَسي انهن دي در تي ڳئي،
ڄڻ تان ريتي تتي آهِي چر دي اڳون.

ڏُور ڪتلا بي رهسين تہ بي روبرو،
مُنهن هميشه ذڪڻ دا اتردي اڳون.

اک اُتي هي گهٽا، يا جَلي دل گهٽا،
فيصلا ايهہ تيسين جگر دي اڳون.

شوق ميڏي تي ڪيڏا پيا جلدي اجل،
ڪڪّ نچدا پئي بلدي اگر دي اڳون.

جيڪو خود ڪون سرافيل سڏ ويندا پئي،
انهن ڪون آٿون بخاري امر دي اڳون.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

پلي ميل مچا محفل وچ،
تون تان ٻيٺان هئين ميڏي دل وچ.

متون مِينهن لڳي هيٺون اڳ ڏڳي،
ڪر عشق مدد مشڪل وچ!

هڪ حسن آها ٻيا عشق آها،
ڪيا مهڪ آهِي محفل وچ.

دل، اڏر چنبڙ ڳئي ابرو ڪون،
هئي ڪشش عضب دي قاتل وچ.

دل، عقل دي لڙهہ تان لڳي هي،
شل ڪم نہ پوي بزدل وچ.

سڀ ساگر هِن سڀ صحرا،
استاد دي هڪڙي دل وچ.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

لاش فردوسي دا نڪتي، پهچ ڳيا انعام هي،
او ڳئي تاسي تڙپدي، دريا ڍِچ پاڻي جام هي.

سمنڊ اُتي بيڙي ٻڏن پئي، چنڊ دي ڪرڻين نچن،
شهر شهنايان وڄن، انهن ڪنڊ وچ ڪهرام هي،

مين پيمبر پيار دا، تون حسن دا پرور حضور،
جو اشارا تئين ڏتا، مئين تي لٿا الهام هي.

جو نہ ہُج سگهدي ستم ڪون جو نہ ہج سگهدي تان ڪيون،
وقت ڪيا، قدرت تہ ڪيا ڄڻ جڳ سچا گگدام هي.

عشق وِچ استاد ڪجهہ روپوش تي رهنا پيا،
ينئر ميڏا نام ڏوجها، انهن دا نان گلفام هي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دل تي ماريا رقيب راتاها،
وار، ياران دا مئين سجاتا ها.

ديد، دل کا ڳئي ڏونهين دوکا،
دوست کون حسن دا لبادا ها.

هار يا جيت يا قصا ئي تَم،
زندگي هر قدم تِواتا ها.

دل دا ايمان، عشق ڏرتي هي،
آسمان نال اک دا ناتا ها.

اي تان جڳ هڪ لڳا نندا ناٽک،
حشر کيا ها وڏا تماشا ها.

جوش وچ هوش ايوين جوين کون،
نينگرا تيز پر تنداڪا ها.

حشر ٿيوي الله بي هووي،
اي بي انسان دا ارادا ها.

حُسن، هيروشيما بخاري ها،
موت، اُنهين تي وڏا ڌماڪا ها.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سونهن اڄ مئين نال سرگوشي ڪِتي،
عشق ڪيون اختيار خاموشي ڪتي؟

سمندِ لُڄ پڄ، وائڙا تي واء پڇيا:
او ڪتي جنهن دنيا مَن - موجي ڪتي؟

چندِ دي ڪِرڻيان ڪٹون لُڪ لڪ ڪيڏي،
خوشبو ويندي، هِير دي پوتي ڪِتي!

رات وِهه هَئي، ڏينهن چڻ ترياق ها،
روز شب پئي شوق، مينوشي ڪِتي.

هار، تارئين دي گهتان ڪيون مانگوين،
لفظ پوئيندا وتان موتي ڪتي.

ها، زوال آسين تان ڪنهن ڪون واعظا،
بِن خدا بئي ڪنهن نهين چوتي ڪتي.

رنگ لهه اگلي عقيدت دا گيا،
پئي قدامت ڪجهه نه ڪجهه پوچي ڪتي.

(1) ها، قلو پطرا هووي، "ڪَنئرُو" هووي،
سونهن هوسين حالتان شودي ڪتي.

انڌ، اونداهي اگون استاد، پر -
چاهه هي چوقير چاندِوڪي ڪتي.

○

(1) ڪنئرو: ليلا، چنيسر قصي دا ڪردار.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هانءِ چ شهنايان وڄن، ھُرکُر بي هي،
سمندِ دي گج گج ءِ چ کا سُس پُر بي هي.

پَهہ گُلانءِ چ چمڪدي تاري چُمان،
سيج پُون دي، چندِ کُون پاکر بي هي.

سوڙهہ سوچين کون چِپيندي هي توٽي،
فرش گهر هِم، عرش دا آگَر بي هي.

شعر سُٹسين هار دا يا جيت دا،
سوچءِ چ سانجهي بي هي ساجهر بي هي.

سَت ڏِتم تاريخ ڪون، ساهت هٿون،
وقت دي چاتي تي ميڏي چُر بي هي.

ڪلهہ مئين تيڏي دل دا دَهڪا سُڻ گِهدا،
اڄ تان تيڏي چَپءِ چ کا چُرپر بي هي.

سمندِ ڪُرڪر ڪَر ڏتيان ڏون، تئي کٹيان،
تر دي گهر گهر ءِ چ تڏان گُهر گهر بي هي.

جام، جاني هِن، بخاري دير نہ ڪر،
ساز ڪون ڪپدي چڙڻ جو سُر بي هي.

تئين تان اپڻي دل دا پئي هوکا ڏِتا،
مئين کِتان آکيا تہ تئين دوکا ڏتا؟

ميڏي دنيا چرک پَر سُکڙيج ڳئي،
نرڙ کون تئين ڳُهندب گهت لِيکا ڏتا.

واعظين لوکين کون پئي جنّت ڏتي،
ميکون بي محبوب گلدستا ڏتا.

سونهن جو سِک کون چهيا، ميکون لڳا،
چندب پئي مهراڻ کون بوسا ڏتا.

باغ وچ بي حسن – دشمن رهندي هِن،
بُو کون تيلها، گُلْ کون چَرکا کنهن ڏتا؟

سچَ – سوچان، ارتقا ديان روشنيان،
مئين نوئين نسلين کون اي ترکا ڏتا.

عقل دي استاد اُلکي کوڙ هَنِ،
عشق چا ارڏا، جوان، جذبا ڏتا.

○

سمنڊ ڪشادي اڄ ڪيون ميڪون ٿبڪي لڳدي!
جُنگ جبل پئي ريت دي چرتي ليڪي لڳدي.

هڪ اک ڏيکان رات دي پاڇي اجلي اجلي،
ٻي اک ڏيکان سج دي شعلي ميلي لڳدي.

تڪڙي تڪڙي ڏَوُر گذر ڳئي، صديان گذريان،
اڄڪلھ لمحي دل تي رڙهدي چڪڙي لڳدي.

جِيوَن زهر اڪيلا پيتا، پيڙان ڪا ڪا،
موت پڇاڻا ماڻهو مِڙ دي ميلي لڳدي.

خوشيان، رنج تان ڪا شئي ڪانھي، ميڪون جاني،
موت، حيات ٻي تيڏي ناز تي نخري لڳدي.

اُگھ اگھ چهرا ڪتلا اگھسن تاريخان،
ول ول ويندن ڪالي لينگھي لڳدي.

خوابءِ ڇ روشن خوشبو تي تون مِل ويندئين،
جاڳ ءِ ڇ ميڪون هِيردي جهئونڪي سُرهي لڳدي.

بعضي پاڻي، پاهڻ مئين نل حال وندڻ،
بعضي يار، بخاري ٻوڙي گونگي لڳدي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اي جو اکيندا پيا هان مئين شاعري ڪِتي،
جل جندڙي ڪچهري وچ روشني ڪِتي.

مجنون نال ليليٰ جهڙيان جنان ڪتيان،
مئين نال اهڙي تعدي اِنهن زندگي ڪِتي.

اي ايڏي ڳالهہ ڪانهي عاشق گهٽا نہ پڏ،
مجنون جهڙي پاڳل بي عاشقي ڪِتي.

ماحول مرده دل هي اِنهن شهر دا تُسان،
بازار چون جُليا وي زنده دلي ڪتي.

وَت وقت ڪا وجائي آئي، نہ تہ يلا بتا،
ڪنهن ڪون ڳليندا وتدئين سورج بتي ڪِتي.

سهٽي ٻُڏي تان پَچتا دريا ڪرڻ لڳا،
سسئي مُئي تان توبه ريتي تتي ڪتي.

مقتل حسين ميلا، سولي جهولا لڳي،
ڪيڏي تان حق پرستي هي دلڪشي ڪتي.

دل دا سُرور وچڙيا، نيڻان دا نُور ڳيا،
اُنهن ڏينهن تون بخاري اونڏي منجي ڪتي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جي ويندئين تان ٻاتي ٻراتي وڃين ها.
جي ٻالي آئي تيلي تان لاتي وڃين ها!

گهِدي ميڏي دل نال ويندئين تہ ڏيندئين،
اڳوپو حياتي ٻي چاتي وڃين ها!

(1) وڳي شعلي ٻاڙهي، ميندي ٻوڙهي ٻاڙهي،
ڏني شمع حُورين دي شادي وڃين ها.

فراقان ديان چوٽان اڪيلا پيا ڪاسان،
مِلاپان ديان ڪنڌان تان ڪاڏي وڃين ها.

اڳوڻ چنڊ اُهندي گهتي گُهنڊ ويندئين،
اي چهري تون لينگهي تہ لاتي وڃين ها!

اِتي ڪنهن نہ ڪنهن ڪُنڊ، جنّت ٻي هوسين،
جهنّم دا هر محلا جاچي وڃين ها.

قيامت دي دعوت تي استاد ويندئين،
تاڻ محشر دا سامان چاتي وڃين ها!

محبّت دي آنسو ڪي سطحي نهين هِن،
اِنهان دي اونهائي ڪون ماپي وڃين ها.

ڪري حسن دنيا دا سَئو ناز جنهن تي،
ايجها عشق استاد آڇي وڃين ها!

○

(1) وڳي: وبس، لٽي، ڪپڙي.

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

زندگي، قحط دا سال تي ڳئي،
اي تان ڏاڍي ڏکي ڳالھ تي ڳئي.

روز سودا ضميران دا تيندي،
قوم نيلام دا مال تي ڳئي.

جيکو جھئونکا گذر دي، ٹُڏيندي،
لاٹ ڏيوي دي فوت بال تي ڳئي.

(1) تيڏي ڳل، وال، چولي نان کيڏي،
هير چڻ چِلولا ٻال تي ڳئي.

هڻ تان خوشحال ماحول مشکل،
جان اپڻي جو جنجال تي ڳئي.

مئين جو جھوليءِ چ تي ٻال رو پيس،
انهن دي چاتي بي رومال تي ڳئي.

بي نَکيان کوڙ تاريان دي سامھون،
روشني رات پئمال تي ڳئي.

شاهدي مئين تي استاد ميڏي،
شاعري، دل دا احوال تي ڳئي.

○

---

(1) نان: نال.

تون خدا ميڏا تي مئين موسيٰ اهس،
تئين ڪِتا تجلا پچي مئين ڪيا اهس!

گفتگو ڪيتي اکيان، اڱليان، چپان،
مين گهڙي ڪن واسطي گونگا اهس.

شوق ها جلوي آهي، شعلي آهي،
ڪجهه پَتا هِم پاري دا پُتلا اهس.

سمند ديان لهران هان تيڏيان خواهشان،
مئين اڳيئي آڳ دا صحرا اهس.

تئين چُهيا رڳ رڳ ديان تاران چڙڳيان،
ننهن ڪٺون چوتي وڳس واچا اهس.

مئين اُهو جنهن ديان تلاشان تئين ڪِتيان،
تون اهو جنهن جند دا ڳولا اهس.

هوش هووم ها جي تون هوويم ها،
اڄ بي چريا ڪلهه بي مئين چريا اهس.

واندڪائي اڏ صدي مِل ڳئي مگر،
لمحا لمحا شاهدي، ماندا اهس.

عاشقي استاد بيتابي ڏِتي،
چاهه ڏيسين چين، مئين اهدا اهس.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جنهن دي اک وچ عرش واليان وسعتان هوسن،
انهن دي هٿ وچ چند، سج ديان صورتان هوسن.

ڪشمڪش وچ مئين، تون ڪنگي، تيل وچ سوگها،
ها، رقيبان ڪون نياڳيان فرصتان هوسن.

مَر چُڪيان آسان هزارين، اُسمان ڏاري،
اي سيي تاري تِنهان ديان تربتان هوسن.

عشق باغي، حسن آزادي پسندي،
تئين تي مئين تي بيان بي تازيان تهمتان هوسن.

سرتيَ ڏرتي تون تي دودا جوڏا مئين هان،
تيڏيان ميڏيان اي نراليان نسبتان هوسن.

اڄ هوا ڇُهہ ڳئي ميڏي ڳوڙهي پرين ڏي،
وچ ڳلي لڳسن ڪڏهن جي قسمتان هوسن!

ڪِل نہ بيجا، رو نہ ايڏا جو زماني وچ،
نعمتان اڌ تي تي اڌ تي نافتان هوسن.

مئين تان چاتي لاتي جيوت، موت تي الري،
ڪهڙي سڌ هئي قربتان وچ ڪلفتان هوسن.

شهر وچ تيڏي بخاري شاعري پڌري،
حسن هوسين، عشق هوسين، همّتان هوسن.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اڄ بي آيان تيڏيان يادان، اڄ بي تنهائي نهين،
خواهشين ميلا مچايا ڪا اڪيلائي نهين.

ها، ڪڪر هووي، جبل هووي مڪمّل ڪو نهين،
ڪنهن ۾ ڳورائي نه مِلسين ڪنهن ۾ هورائي نهين.

مُنهن ڏويسين، نڪ اگهيسين، وال سنوريسين بي ڪيون،
دوستو، تاريخ ڪنهن تهذيب دي دائي نهين.

پيار دي تاريخ اٿپوري اجا بي رهه ڳئي،
ڪا ته ڳٽوائي نه تئين ڪا ڳالهه مين ڳائي نهين!

ڪتلي انهن دي اک سُئي هئي، ڪتلي انهن دي چپ مِٺي،
ڪتلي انهن دي ڳل پلي هئي، ڪنهن دي حد ڪائي نهين.

ڦوهه جواني ديان ڳگيجن خواهشان، اڻ تيوٽي،
ميڪون سُڌ هي برف بجلي تي ڪڏهن چائي نهين.

سو اساڏا دوست ٿي سمجهو، جيڪو دشمن نهين،
انهن ڪو سهٹا سمجهدي هئون، جنهن چ ڪوجهائي نهين.

فرصتان مِلسن تان آسان، روبرو ڇُهسان خوشيان،
غم ڳِهدا اهڙا بخاري، دم بي آجائي نهين.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دهـل ڳچي وچ، هوڪي نِڪتي،
ڪاڻ سڏاوڻ ڪوڪي نڪتي.

سچ دي شعاوان ڪون دڳ لاوڻ،
پَڏدي رات دي ڏيوي نڪتي.

ڪوچان تي چڙهه چبري بيئي،
تقريران تي طوطي نڪتي.

دودي شير، چنيسر لومڙ،
ڏرتي تيڏي ٻچڙي نڪتي.

اُنهن جي چند سڪيان تي ڪيتي،
سي اِنهن قوم دي سودي نڪتي.

تئين تي مئين تي فريادي تي،
تاريخان دي صفحي نڪتي.

ڪوليم شهر، مُقام نڪل پيا،
گهر گهر سامهون ڪُتبي نڪتي.

واڇءِ جهنديان، مينهنءِ ڪُنيان،
مچريل پوتيان، پٽڪي نڪتي.

للڪاريا استاد بخاري،
پينان، پاني، ڏاتي نڪتي.

٥

عشق اوکي راند پاڳل کيڏدن،
روز ہل ہل ڦر بي ول ول کيڏدن.

(1) بچپني وچ تئين، مئين جا "لک چپ" کتي،
چندب، جُهڙ سا راند اچکل کيڏدن.

وير: ساگر، چندب دي رسّاکشي،
مينهن وچ بجلي ۽ بادل کيڏدن.

ساريان هوندن سسيان، ڳوٺان ڳچيان،
هک وڏي شطرنج مقتل کيڏدن.

زلزلي وِچ شهر جهولا جهولدن،
(2) "ونجهوٿي" اوٺرءِ چ جل ٿل کيڏدن.

يا جڳان دي جيت يا صديان دي هار،
اي جوا اِنهن وقت پل پل کيڏدن.

روز روز استاد دي جذبي هِلئي،
خواب وچ حوران، پريان نل کيڏدن.

O

(1) هک راند دا نالا.
(2) سنڌي دي هک راند دا نالا.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

مين تان هان انسان ميڈا وَس نهين،
کيا ڈکان دا خود خدا کڻ ڈس نهين!

جَس انهين کون جنهن کشش پيدا کيتي،
حسن کون ۽ عشق کون شابس نهين.

حسن دا يا قوم دا يا ديس دا،
کو بي عاشق هوندا ها دا بس نهين.

هيٺ ڈهرين ڈي پرون ڈِيوي ڈيکو،
کهکشان ڈي ميڈي گهر دا گس نهين.

زندگي تي موت مِل ڳئي مفت وچ،
جي نفعا کونهي تہ کائي کس نهين.

رقص، راڳ، انگور، بوسي لب بہ لب،
کير اهدي زندگي وچ رس نهين.

دهکدي، سُهڻئين کون ڈيندي داد هي،
بي پلي دل کون بخاري بس نهين.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڏک ڏُکئي مئين ڏي تہ ريدار دا ڏڻ ياد آيا،
مئين ڏٺا آپ ڏي، بيبان دا وڻ ياد آيا.

وقت ٻوري تي سِبئي، خون رُني اُٿ پيئي،
ديد ڦاٽي پئي تڏان دل کون لُچڻ ياد آيا.

پندِ پاهڻ تي چڪس حسن گلستان اڳون،
او ثرُيا، جهتِ چ پِچي قول منگڻ ياد آيا.

رات دي ريشمي اونداهي مٿون هئي چادر،
پوش اتريا تان ڪُليا هوش، ڪچڻ ياد آيا.

ذڪر فردوس دا، حوران دا، طهورا دا ها،
ميڪون جوڀن دا قسم اُنهن دا اڳڻ ياد آيا.

خوبرو بحث چڙبسين تان ڪريسان ڪهڙا،
روبرو انهن دي دليلان دا لُڪڻ ياد آيا.

گهوٽ گهوڙي تي چڙهي رودِ تي سهري، چاچي،
لاش ڪنڌي تي قربيان دا پٽڻ ياد آيا.

اي تان محفل هي مقامان چون مُئا اتِ پوسين،
يار، جنهن مهل بخاري ڪون سجڻ ياد آيا.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تيڏي دلڪشي تان گلاب هي، ميڏي عاشقي بي گلاب هي،
تيڏي دلبري دي صدقي، ميڏي بيڪسي بي گلاب هي.

ميڏي پون بهشت ضرور هي، ميڏي يار خود بي تان حور هي،
ميڏي هٿ ۾چ آب طهور هي، ميڏي ميڪشي بي ثواب هي.

ڪئي چند خوف ۾چ لهہ چڪي، ڪئي ڪوٽ وهم دي بن چڪي،
ڪئي شوق، شرم۾چ مرچڪي، اهندا عام نام حجاب هي.

جيڪي عشق، حسن ڪون چميان ڦتيان، اهي سب فلڪ تي ٽِڪان جڙيان،
اي جي تاري اپ تي ڪروڙ هِن، اهو نيٺ ڪنهن دا حساب هي.

جيڪا لمبي لمبي هي ڪهڪشان، اها اهندي ڪنپ ڪنديڙ هي،
جهتي روز ويندا هي زندگيان، اهو آسمان عقاب هي.

ميڏي دوستي دي اميد پئي، تيڏي دلبري دي اڳون لڇي،
هووي پرپئي تان جِوين توين، تيڏي روبرو ڪيون عذاب هي.

ڪائي ديد سِجهہ ڪون سنوان سِڏا، نهين ڏيک سگهدي چِتا چِتا،
يلي بي نقاب شباب آ، تيڏا آب تاب نقاب هي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اِنهن مُلڪ کون ألي اي، ڪِتلا ڍوا گِهنو.
تہ بي مرض گهٽ نہ ٿيسين جيتر دوا گهنو.

پردي پڇي لڳائو، قالين کون رکو،
پهلون ننگيان سِران کون پوتي پوا گهنو.

ڏيندي او جنهن کون جهندا، کندي تي چڙهہ ٻڌي،
اڳوچ اُهين آگهي دي ماء دا روا گهنو.

نائون تي چنيسر دي آجيان کرون،
پڳ نوڙ دي وٺائو، ڪالا توا گهنو.

ديوان اِنهن چ لعنت مِل ويسين ظالمان تي،
قرآن وِچ بي هوسين، ڏيکو، چوا گهنو!

اڳتي دا خبط چوڙو اي وقت هي غنيمت،
سهري هوون يا مرثئي جلدي ڳوا گهنو.

حجري ءِچ هوڏ دي ڏپ، مندر چ ڏُوڏ ڏِي،
نِڪلو، جُلو بخاري، تازي هوا گهنو!

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تئين تان ڏتا پئي قرب بي قطري قطري وانگي،
دل ڪون لڳا پئي سندو، راوي، دجلي وانگي.

هوش دا هٿ هي ڏاڍا لمبا، لاهه گهتان پر،
اي سِجهه لڳدي ميڪون جڳ دي پٽڪي وانگي.

باغ گهمان پر ظالم لُڪ تي جو گُل ڪِر دي،
ڪُوڪ انهين دي دل ڪِون چيري چرڪي وانگي.

لِيران لِيران دل ڪر ميڏي تِيلي ماريئي،
چاهت تيڪون ڇُهتيا هَس مين چولي وانگي.

تيڪون جيڪو ميڏي مُنهن تي طعني ماري،
ميڪون لڳدي نتگي بت تي ڦتڪي وانگي.

هڻ تان نہ مڙسين، پيار ڪريندي ڦِردي وتسين،
چول گهتيئي دل اِنهن دنيا دي چرخي وانگي.

هڪ هڪ جلوي تي رک بيشڪ ڏه ڏه پهري،
جت ڪت هوسئي نال بخاري، جذبي وانگي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

آب – حيات وتدي پڇدا، تَسا ڪِٿي،
اي اڄ دا معجزا هي، تيڪون پَتا ڪٿي.

سولي مِلي يا جهولا، بوسا مِلي يا پالا،
دل عشق جهوم چاتا سودا ڪسا ڪٿي.

انسان شل نہ ٿيوي اکيان دي هوندي انڌا،
تاسا ڪڙا تلا تي پڇدي تلا ڪٿي؟

هر رات خواب وِچ آ دل دي دوا ڪريندئين،
مئين جاڳ روز پڇدان ميڏي دوا ڪٿي.

رو رو صدا ڪريندان، ڪِل ڪل نتا چڙيندئين،
عادت نہ ٿي وئي اي ابتي ادا ڪٿي.

جيڏي وڏي سزا هئي ايڏا وڏا مزا ها،
آدم نہ اڳ ڪِيتي هئي اهڙي خطا ڪٿي.

استاد اِت سُتا پئي مشتاق روح اُهندا،
ديدار دي دلاسي، هوسين ڪڙا ڪٿي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تيڪون کھڙا پلا پَتا ميڏا،
ايڏون اڪليءِ ڄ ھي متا ميڏا.

اوت چا مين اڳون ڪڙا تان ھان،
وات تي ٻڪ جو ھي وتا ميڏا.

سرخرو تيڏي روبرو آھس،
پيار وِچ ھا پلٿو اچا ميڏا.

ساھہ چا، چا تي زندگي ماريا،
موت پھتا، تہ تيا بچا ميڏا.

پيد پردئين گھٹئين دا ڪُل پوسين،
ڳالھہ ڪر، يار، نان نہ چا ميُڏا.

ڪوڪ تر دي، ايي، لمي دي سڏ،
جاڳ اتسين ڪچا، پڪا ميڏا.

ھڻ تان استاد سٹ نھين سگھدا،
عشق، معشوق بن چڪا ميڏا.

(۱) دردِ دل کون چھي نهين آندي،
اوجا آندي آهِي، نهين آندي.

سوچڻان، لوچڻان گھڻا پوندي،
اوچتا آگھي نهين آندي.

موت پِڇتي، او وقت - آئينا،
کيون تان اڳتي وهي نهين آندي.

چندِ، سجھ کون نہ دم نہ غم هي کو،
ايڏي ڏک کون کھي نهين آندي.

تولي استاد دل ڳِھدي آيم،
باقي انهن کڻ رهي، تهين آندي.

ه

(۱) چھي: روڪ.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سامٺي ياڪر سڏيندي تي پچون پالي ڏيکان،
چير ڀرون پير وچ چمڪي، اندر چالي ڏيکان.

صبح، گلشن وچ لڳا خوشيان دا ميلا، جهل تہ مئين،
نيڻ ڪليان دي پنل، گل دي پلئو آلي ڏيکان.

راند خوشبو نال سارا شهر خوش تي ڪيڏ دي،
ويڙهہ بَدبو نال ڏيندنِ چُل اهي ٻالي ڏيکان.

هٿ نہ لاسان، هولي هولي چَپ تان لاوڻ ڏينم اچ،
ڪهڙي هِن تيڏيان چپان تي لوهہ دي تالي ڏيکان.

عشق باغي دي سزا معلوم هِم، باقي رڳا،
ڪهڙي هِن نئي لسٽ وچ منصور سي نالي ڏيکان.

ديس تي دلدار ڳِهندِن امتحان تي امتحان،
سِر تلي تي جهولدي استاد، دلوالي ڏيکان.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تون مک آئي هَئين اڄ انگلنڊ، اٽلي دي خوشبو،
ميکون موهہ گهتيا پر ميڏي مِٽي دي خوشبو.

پميي والان وانگون لڳدي هِن گهاٽي ٻيلي،
دريا، واهہ وندٻيندي وتدي ميندي دي خوشبو.

اڄ تون تازا کِير ٻي آئيين پوريان مينهان دا،
ميکون تئين چون آندي پئي هي کيٽي دي خوشبو.

سيئي سهٽيان ڏاديان سُرهيان، ڦوهہ وَهي دي سُنهن،
کنهن ءِچ کانهي ميڏي سهٽي سرتي دي خوشبو.

مرڻ دي ويلي چاتي ويسان چپٽي جنّت ڏي،
وِسکن حوران سنگهہ ڏيکن اِنهن ڌرتي دي خوشبو.

پوري، کالي تيڏي سهٽي، تون وي بخاري هئين،
کجهہ شيلي دي کجهہ بنجامِن شيدي دي خوشبو.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اي کهڙي عيد هئي، اي کهڙا محرم ها،
نہ چم چم ٿي نہ ميلا ٿيا نہ ماتم ها.

نہ محبت هئي نہ نفرت هئي نہ ڪا حسرت،
الائي بي حسي کهڙي دا عالم ها.

جوالي، زلزلي دلگير ڏرتي تي،
فلڪ بي درد بيپرواهہ بالم ها.

ستئي ڏرتيان، ستئي اسمان سُر وِچ هِنِ،
لڳا ميڪون سچا سنسار سرگم ها.

سُٹايس زندگي، ها موت دا سعيا،
پلايس زهر پر آکيس تہ زم زمؔ ها.

موجّد جڳ دا خالق هي منيندان، پر،
خطا ايجاد جنهن ڪيتي سو آدم ها.

○

هر روز سجھ تون نُور نکورا نوان گِھنو،
فنکار جُھور چُور، ترانا جوان گھنو.

هر صبح چھرا سوتھن دا سُرھا چمن لڳي،
هر شام چُنري انھن دي بَنا کھکشان گِھنو.

بوسي ڏتي گلاب کون پنڌري، ڏتي ھوا،
شبنم گواھ روبرو، بيشک بيان گھنو.

کجھ آڳ يار عشق دي مئين تون جَھکي کرو،
يا راتو رات وَس وچو يا اي اُجان گھنو.

مايوسيان سموند، اميدان زمين ھِنِ،
ميکڻ جو مال ھي سو ولھاوان، ونڊان گھنو.

وِچ پوسين کِر رقيب تي، محبوب چِرکسين،
محفل ۽ چ نام اوچتا، ميڏا متان گھنو.

سانجھي دا سُور، رات دا غم، لطف صبح دا،
استاد سپ حوال کريسين، تسان گِھنو.

○

زندگي، موت دي ڳالھ آل ڳئي،
ديد پاڻي ڏِکا، دل ءِچ ٻل ڳئي.

دلڪٺون ديد جيڪا لڪائي،
سا ڳجهي ڳالھ هر هند هل ڳئي.

سمنڊ سمجهو تان نڪتي پسينان،
شرم اپڻي ءِچ ڌرتي تي شل ڳئي.

ريشمي پوش، پردي ڏکيندي،
لڪشمي، لوڪ دي لاھ ڪل ڳئي.

عشق استاد آ، آڳ لاتي،
جان جل ڳئي انڌاري تان ٽل ڳئي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ايڏي آ اڳون استاد ٻھ، اڄ دل دا ڪول حوال ڏي،
ڪر بند ڳالھ پتنگ دي، مُئي شمع دي نہ مثال ڏي.

جي سمهان تان عشق لڄي لڄي، جي لڇان تان لوڪ سڄا کِلي،
جي گھمان تہ گھا نہ گھمڻ ڏيون، ايجهي درد ڳئيم ڏمال ڏي.

يلي لفظ لفظ گلاب گون، ميڪون ذات ڏي، مگر اِنهن مهل،
ٻهون روشني دي لوڙ هي، ميڪون شعر شعر مشعال ڏي.

اهو آئينا تان فضول هي، تئين ءِچ چندِ، سج دا ظهور هي،
چل نال نال تان گِهن چلان، تيڪون يار تيڏي جمال ڏي.

هڪ شخص ها جو خراب هي، هڪ شوق ها جو شراب هي،
ميڏا حال تيڏا جواب هي، يلي ڳول ڳول سوال ڏي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

آ تہ دل، اڄ مل وڏيان دانهان ڪرون!
ڪنهن طرح دشواريان آسان ڪرون.

هرڪو ماڻهو هڪڙا جهٽونڪا لڳدا هي،
سڀ ڪٺي ڪر هڪ تِڪا طوفان ڪرون.

اڱليان ڪاٽن، قلم ساڙن متان،
ڪيون نہ ڪِلڪان سجهہ ديان شاخان ڪرون.

رات ڍل ڳئي، بزم خود پرپات هي،
لازمي هي بيت هڻ باڪان ڪرون!

عشق دي اوتر ءِچ گلشن تي نچون،
پَن ڪرون چپ، تاريان ٻانهان ڪرون.

ڏڪ تان هِن شيطان ٻئي يزدان، هڻ،
آدمي آون تہ ڪي سوچان ڪرون.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اِنهن دل ڪون ڏيک، ڏيکڻان تيڪون جهان نهين،
هڪ دانهن سڻ حضور، گهٽي داستان نهين.

جيڏيان نہ تيڏي ٻاجهہ ديان نيڪيان ٻڌيان هان مئين،
ايڏيان تان ميڏيان ربَّ، وڏيان خواهشان نهين.

هڻ آ بہ وچ قيام، زمانا شڪيج پئي،
امڪان وچ يقين، نظر ڪون پڪان نهين.

ميڏي اڳڻ تي فرش ئي ڪونهي تان عرش ڪِٿ،
ميڏي دڳين تي ڏوڙ تہ هي، ڪهڪشان نهين.

پڙهہ دل دي ڏيان نال سچي سِٽ، سنيال رک،
آيت رُلي قرآن دي، اَهدِن چڳان نهين.

ارمان هڪڙا جند ڪون استاد اي بي هي،
ميڏي زبان سنڌ دي قومي زبان نهين.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڦهر اونداهي دا ڍِلهدا ويندا اي،
زهر ها، ڦئي وچ نِڪلدا ويندا اي.

آڳ لڳ ڳئي اِنهن ڪنڌي تي اُون ڪنڌي،
او ڏيکو دريا ابلدا ويندا اي.

هر پراڻا پوت پجدا ڏيکدان،
ها همالا، سو بي ڏلدا ويندا اي.

صبر دي تر وچ ڳڙا اهڙا ڪِريا،
هر ندي، نالا اٿلدا ويندا اي.

رقص دي محفل هووي مقتل هووي،
وقت بيپرواهہ هلدا ويندا اي.

گهگهہ ڪالي رات جلسي لئي سڏيا،
ڪيا پيدا ڪيا پال پلدا ويندا اي.

عشق دا استاد هي سولا علاج،
سونهن ڪون ڏِهدا سنيلدا ويندا اي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تون تان گم ٿي ڳيئين ميڏي نظر دي اڳون،
ڄڻ تان سنسار ٿيا گار، گهر دي اڳون.

شهر محشر دا اوتر سڏيا، تئين صبا،
دانهن مئين ٿي ڪِتي تيڏي در دي اڳون.

دور ڪتلا بي هووين لڳين روبرو،
مُنهن هميشه ڏڪڻ دا اتر دي اڳون.

اک اُني هي گهٽا، يا جلي دل گهٽا،
فيصلا ايهہ ٿيسين جگر دي اڳون.

دل پئي اهدي اي استاد اي ڪاش، پر،
ڪير اُڪري انهين بحر - بر دي اڳون.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

عيد تي آنديئين يا مين آوان!
فون تي ياڪر ڪِيوين پاوان؟

مئين ڳُليندا دم بدم تيڪون،
تون رُليندئين سال هي ڪاوان!

ڏوهه ميڏا سونهن دي سيوا،
روز تنهن دي پيا سزا ڪاوان.

بار جوين دا ڳرا هوسئي،
ڪجهه اِنهين چون ڏي تان مين چاوان.

ڪاچ ڪِيتا باغ دي پکيان،
واء تي خوشبو لڏيان لانوان.

رات ڏي استاد ڪون دعوت،
ڳالهه تيڏي سونهن دي ڳاوان.

○

ڌرتي تي روز ڌاڙا، دل وچ مزا ڪتي،
اوتر اتئي، اگهاڙا بچدي آتا ڪتي.

لاتي لتي زمانا نچدا ننگا ڪڙي،
اولا اڳون ڪرون پر پردا ايڏا ڪتي.

التا جهان اونڌي رستي گهڙي، سڌي،
ماٺهو دا ڊوڙ سگهدي ڊگ تي متا ڪتي.

هوسين مسيح عيسيٰ، ڇهندي ڇُتي، مَنن،
ميڪون بي آ مناوي مشڪلڪشا ڪتي.

تاريخ عذرخواهي تهذيب دي ڪري،
ويلا، سڻا اسان ڪون تيسين تڏا ڪتي.

استاد چاتي وتدان اهڙي عجيب دل،
ڪت برف تندرا دي، صحرا تتا ڪتي.

o

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هڪ خدا تنها ھي پيا تنها هان مين،
توڙي جو پٽ گھوٹ داميلا هان مين.

ميڪٹون ماٹھو پھون اوچي مگر،
مين جيها ڳولو پلي، هڪڙا هان مان.

آندي تي ويندي اڪيلا هم مگر،
ڪول اندر ڏيڪسو، لکها هان مين.

صبح آيم، شام سمجھيم گھم چکم،
ڪيا تان تڪڙا ڪيا تہ ول سادا هان مين.

دل ۾ جيڏيان وسعتان ايڏيان اچان،
ڪوھہ ميڏا ڪنڌ ھي ڪاچا(1) هان مين.

دوستو، ميڪون پلي نغمان سڏو،
پر منيسو وقت دا واڪا هان مين.

سٺ ورھيہ استاد پيتم زندگي،
پر، لڳم سو سال دا تاسا هان مين.

○

(1) ڪاچا: جبل دي ڪڇ والا علائقا.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هلال چندر دي جهلڪي، چڙهي ڪمان هوسون،
اميد عيد دي اعلان دي اسان هوسون.

اڳون نياز ڏِڪيسين تہ تي زمين پوسون،
گهٽا دراز ڪو تيسين تہ آسمان هوسون.

ڪڏان بي عشق ڪراڙا نہ ٿيا نہ ڪو ٿيسين،
جَڏان بي سونهن سڏيسين تڏان جوان هوسون.

اسا ڏي سوچ دي سپني ءِ چ جان سچ پچ دي،
وجوديت دا عدم دي اڳون نشان هوسون.

خيال مر نهين سگهدا امر بخاري هي،
جتان سڏيسو، غزل، گيت وچ اتان هوسون.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دل وچوڙي ڇن گهتي پر حوصلا لچدا نهين،
زلزلا ڈرتي ڈڈيندي، آسمان ڈڈدا نهين.

اک ٻُڈي پئي هي تي مئين تردا وتان حيرت نہ کا،
سمنڊ وچ سُوئي ٻڈي، ٻيڙا وڈا ٻڈدا نهين.

اک ءِچ ڳوڑهي سي بي اهندي روبرو هوون تان کيون،
جُهڑ ءِچ پاڻي، سجهہ دي ٽڙکي دي کري سکدا نهين.

کوڑ دي بيعت نہ تيسين ڳتري ڳتري کر گهتو،
ٽکري ٽکري تي تان سگهدي پر جبل جهکدا نهين.

عشق توڑي مشک دي تمثيل جهوني تي چکي،
ظلم توڻي زور پردي، پوش وچ لکدا نهين.

گهٽ چُون گهٽ ڈيندي دلاسي وڈ چُون وڈ ڈيندي دعا،
کهڑي هي تکليف تيکون سو سجڻ پُچدا نهين.

مُنهن جميل گولي برف دي، سيني هِن جوالا جبل،
بہ پريا ٻيئا هي سيکو بزم ءِچ، کلدا نهين.

عشق آڳ استاد لاتي، ٻال تي کوکان کِوين،
باھ صحرا تي بي ويندي، دونهن تي دکدا نهين.

○

عشق وي هووي، چين وي هووي، مشڪل هي،
نيڻ بي اتڪن نندِ بي آوي، مشڪل هي.

تاس تپاوي، نهر وهي پئي، لهر اٿل،
آکي، بي بي، پياس نہ پيوي مشڪل هي.

يار وي راضي غير وي راضي، دل وي خوش،
هڪڙي هٿ وِچ اتلي گدري، مشڪل هي.

تاري اُجهسن، پنچي ڳاسن، وچسن وڻ،
چوري چوري سورج ايري، مشڪل هي.

ڪوبي اڪابر، عشق ڪون جهل پل سگهسين ڪونہ،
ڪوبي مسافر – راهہ ڪون روڪي، مشڪل هي.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چنڊ ڇڪيسين، ساگر لڇسين ڪجھ بي ڪرو،
سونهن بي مُرڪي، ساھ نہ سُرڪي، مشڪل هي.

دائم قائم الله ئي الله، او واعظ،
حور، قصور وي جڳ جڳ جيوي، مشڪل هي.

فڪر - پکي ڪون، تنگ لڳي آفاقي حد،
پڃري وچ ڪو ڪنپ ڪنڊيڙي، مشڪل هي.

راڳ - ڪرامت دا قائل هاں، پر راڳي،
ديپڪ ڳاوي، بادل برسي مشڪل هي.

عشق - خميني شه ڏي سگهدي شاهان ڪون،
اُون نہ تہ سوار ڪون پيادا جيتي مشڪل هي.

سونهن ڇِڪڻ دي، سِڪ ڇُهڻ دي شڪتي هي،
انهن رِشتي ڪون ڪوئي روڪي مشڪل هي.

ڳُسسين يا نيشان چُٽيسين اي گفتا،
تير چِٽا هي پِڇتي موٽي، مشڪل هي.

عشق برابر باھ بخاري دِل ءِچ هي،
پر ڪو جڳ چون سِجھ ڪڍ چوڙي، مشڪل هي.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

يا تان سڌ ڪول گڏ ٻلها ميڪون،
يا تان آسين ڪو زلزلا ميڪون.

ها، ٻلي حشر وچ ڪڙا ڪر، پر –
نال ڏي اپڻان حوصلا ميڪون.

جنهن تي آب – حيات ريس ڪري،
جام ايجها پرين، پلا ميڪون.

شوق چون عشق، عشق چون آڳان،
ياد هي يار سلسلا ميڪون.

مئين نہ هوسان نبي نہ ڊچ پڇسان،
ڪيون زليخا ڏيوي گلا ميڪون.

ميڏي جذبي، جوان عزم ڪتا،
تيڏي جلوي ڏتي جِلا ميڪون.

مئين بي مشڪلڪشا منان استاد،
مئين جو منگيا اهو مِلا ميڪون.

○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪافيان

وَل يار، غضب دي جلدي اي!
گهت پاڻي، دل پئي ٻلدي اي!

ٻک، هت ٻي وچي اڄ، اجهه ٻي وچي،
تيڏي تانگهه نہ هڪ تِل ٽلدي اي.

ميڏي من وچ تيڏي مُرڪ مِني،
چڻ ڪير ۾ کنڊ پئي ڳلدي اي.

گهت گُهور ايوين دل چير گهتيئي،
جِيوين آلي ڪاٺي ڏلدي اي.

تيڏي عشق ۾ عُمر بخاري دي،
ڪُٽ تيل ڳيا، وٽ ٻلدي اي.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڇِيٽان ايوين ڇڙيسون يار!
ڇيٽان ايوين ڇڙيسون يار!

جتي ڏُٻَّان ڏڳدئين ني،
جتي لُڪّان لڳدئين ني،
اتي وڪّ وڏيسون يار–
ڇيٽان ايوين ڇڙيسون يار!

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اوڏون رنگ رچيندي ني،
ايڏون مچ مچيندي ني،
وڃون نينهن نچيسون يار.
چيٽان ايوين چڙيسون يار!

ڪُنَا گهوت پتائي دا،
جنهن دا ڏڪ سچو لاتا،
ويڙهي ونڊ ونڊيسون يار،
چيٽان ايوين چڙيسون يار!

شعلا شعلا شهر شهر،
ڏِيوا ڏيوا ڏهر ڏهر،
جر تر جوت جليسون يار،
چيٽان ايوين چڙيسون يار!

جتي ويندي دهڪي دل،
جتي بَڪَ بخاري دَل، (1)
تتي اڪَ اڙيسون يار.
چيٽان ايوين چڙيسون يار!

*

(1) دل: ٻهون، گهڻيس.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

رو رو گهتانس پاٽي، يا ليٽڙان ڏسو!
اِنهن دل کون آڳ لڳ ڳئي، هڻ کيان کران ڏسو!

اي اوچتا وچوڙا چڻ نانگ کا گهتيا،
مئين هوش وچ کتي هان، انگ انگ پئي ڦٽيا،
تکڙا تمام تکڙا-ڏس کو تسان ڏسو.
انهن دل کون آڳ لڳ ڳئي...

دل، ديد وچ لُکائي او دل دا دلربا،
هر مهل نال چائي محبوب مَه لقا،
پڇدا وتان مئين جٿ کٿ هوسين کتان ڏسو!
انهن دل کون آڳ لڳ ڳئي...

دل هَئي سا ڏي بي چوڙيم، سر سو تَلي تي هي،
اي زندگي سا صدقي انهن دي ڳلي تي هي،
کهڙا اجا بي گِهنسو سو امتحان ڏسو،
انهن دل کون آڳ لڳ ڳئي...

اک ميڏي پاٽي پاٽي، دل هي اُلي اُلي،
استاد نال ٻيلي کوئي رَليا چُلي،
ڪوين سونهن دي کران هل مين آجيان، ڏسو!
انهن دل کون آڳ لڳ ڳئي...

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اوربا هم کو حال، سٹين ها سهٹا تون،
يار هَوين لڇپال، سٹين ها سهٹا تون،
ويڏن هئي مئين نال، سٹين ها سهٹا تون.

تک تک تيڏي وعدي ڏي،
تک تانگهان دي تاري پئي،
اهڙي کَوڙي اوسيئڙي،
پل پل گهاٽي دي پيڙي.
صديان، تي ڳئي سال، سٹين ها سهٹا تون!

ٻانهن ڊگهيڙ، کنارا ڏي،
سيني لام سهارا ڏي،
تانگهان تيڏيان طوفاني،
محبت ميڏي مهراٹي،
چوليان والي چال، سٹين ها سهٹا تون!

تيڏي هڪڙي قرب ڪِتي،
دنيا ميڪون ڏنپ ڏتي،
دل دي تانگهه بخاري تايُم،
ڊڪدا تيڏي در تي آيم،
تئين وي تہ چوڙيا تال، سٹين ها سهٹا تون!

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سا رات ياد هِمر جا تئين نال آ مِلان،
تون شمع ٿي مچين، مين پروانہ ٿي پچان،
سا رات ياد هِمر...

اِنهن تانگهہ انهن طلب دا شاهد بٹيان خدا،
درياهہ تي ڪنارا، گڏ گڏ، جدا، جدا،
تون سِڪ ميڏي چمين پيا مئين تيڏي سڪ چمان،
سا رات ياد هِمر...

گز لڳ ڳيس ڪنيين وچ، پَٽ تي ڪريا پڪي،
ڦاٿي ڪِٿي ڪُنڌي وچ تئين ڪا ڏني مچي!
ڪر اعتبار تئين بِن، ايوين لچان پچان،
سا رات ياد هِمر...

چڙهہ چند چوٹ چمڪي، اکان تيڪون ڏيکان،
پريات ماک مهڪي، تڙپان تيڪون ڏيکان،
واٿان تڪيندان تيڏيان، ڊوڙان، ڊڪان، سڏان،
سا رات ياد هِمر...

ماٹان ضرور منزل، گونجان گهٹي گهٹي،
استاد، عشق ميڪون تَوٹي تپا ڏتي،
اندر دي آگ اپٹي ٺاران، تڏان ٺران،
سا رات ياد هِمر...

*

آون ڪو روڪيو موٽي،
نہ تان دل ٽيسين ٽوٽي ٽوٽي.

او مُنهن تي گهنڊ گهتيندي،
چڻ ميڪون ڪرٽ ڪٽيندي،
ڪِل ڏيندي موت هٽيندي،
اُون دي هر شئي چوٽان چوٽي.

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

ڪٿ چاهه چڙهيا چوڏولي،
ڪٿ ڪِل ڪل گهونگهٽ ڪولي،
ڪٿ ٻهه گڏ ٻهڳڻ ٻولي،
ڪٿ گهاٽي وِچ گهٽ گهوٽي.

تيڏا حسن رڳا هڳساٽي،
تيڏئين ساهان وچ سرهاٽي،
ڪِلِ مشڪ، ڪٿوري ڪاٽي،
اِتان خوشبو دي ڪيا ڪوٽي.

اک ميڏي دا اقرارَئين،
دل ميڏي دا دلدارَئين،
من ميڏي دا منٺارَئين،
ميڏا ول ول تيڪون وڻتي.

استاد ايوبن جي جُڪدي،
جِوين اُجهه اجهه دونهان دُکدي،
جوين لچ لچ قيدي پچدي،
اي کهڙا قهر دا ڪوٽي.

*

نشاتيان ڏتيان مئين تيڪون اهي نا وڃاوين،
خير نال ويندا پيا هئين خير نال آوين.

(1) لڙيا لاڙ وينداٸين، وسارين نا ڪاچا،
پوي شل نا تئين تي پرائي دا پاڇا،
اُتهين ڪوڙ ڪوڙيان هوسن، متان پيچ پاوين!
خير نال ويندا...

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

اِتي باغ ڪينهين پيارا، اُتي عام هوسن،
مِني توت توڙي ڪيلي لتي جام هوسن،
ڪرين ياد ميڪون منڙا جڏان انب ڪاوين،
خير نال ويندا...

پڪي چاڻ پيلهون اِتي مين چُنديسان،
سُڪيسان سيپئي سهٽا تيڏي ڪان رکيسان،
چڪيسان نا هڪڙا داٽا، متان پوڳ پانوين،
خير نال ويندا...

ڪراچي، دبيئي ڪماوڻ پلي وڃ،
سِڪا اپٽي پورهئي دا جماوڻ پلي وڃ.
لهين سار ميڏي سِگهڙي، سِگها موت آوين،
خير نال ويندا...

جدائي ءِچ جل جَل متان مر وِجا مئين،
جلئي گيت استاد جيڪي لکان مئين،
پوئي پور ميڏا منڙا، اهي گيت ڳاوين،
خير نال ويندا...

*

(1) لاڙ: سنڌ دا هيٺلا علائقا – ڪاڇا: جبل دي ڪڇ والا خطِ

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

سُڌ ماء ڪون نهين ڪائي ڏي دي،
لڳ سب ڪنهن ڪون ڳئي جِي دي.

وتي رات دا ٿَمدي تِرُدي،
اوتان آتي اوجهڙ ڳِهڙدي،
وجي لهر لهر نل لڙدي،
ڪنهن سُڌ تان لڌي سهٽي دي.
لڳ سب ڪنهن ڪون ڳئي جي دي.
هڪ قسمت چوري لوڙهي،
ٻي ڪوشش جوڙي جوڙي،
ٽيجها دوکي دلڙي توڙي،
سجي عمر سَڙي سسئي دي.
لڳ سب ڪنهن ڪون ڳئي جي دي.

ڪئي جذبي نعري بازي،
ڪي سچ پچ سورهيہ غازي،
ڪي پڳ تي راضي پازي،
ڪائي سوچ نهين سنڌڙي دي.
لڳ سب ڪنهن ڪون ڳئي جي دي.

اي دَور بخاري زاري،
رات رووي هاري، ناري،
ڳئي گذر بسنت، بهاري،
گهٽ گرمي دي سَٽ سِي دي،
لڳ سب ڪنهن ڪون ڳئي جي دي.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

*

پارت هووئي ميڏي پل پل!
پارت هووئي دل دي ول ول!

لوڪ ڪريندا ٻَڪ ٻڪ توڪان
تئين ڪروايان ڪنهن ڪون روڪان،
هڻ تڪ پيا هان جهٽڪان جهل جهل.
پارت هووئي ميڏي پل پل!

تَڪ تڪ تئين ڏي اکيان تڪيان،
رورو، اُگهه اگهه پنبڻيان پڪيان،
ڏِڪ ڏِڪ راتيان ويندنِ ڏل ڏل،
پارت هووئي ميڏي پل پل!

قدم قدم تي قرب تساڏي،
محفل محفل گيت اساڏي،
ڳالهيان ڳاسن جهنگل جل ٿل،
پارت هووئي ميڏي پل پل!

وستيان تيڏيان وسسن هنسسن،
راتيان روشن روشن رهسن،
ٻوٽيان ميڏيان ويسن ڦل ڦل،
پارت هووئي ميڏي پل پل!

باهه ڀڙڪائي برهه بخاري،
تڙپيان، تاٽان زاري زاري،
عشق مچائي هان ۾ هلچل.
پارت هووئي ميڏي پل پل!

*

تسان اهدي او، اسان ڪيا چاٺون،
دل لا چاٺون تي نيا چاٺون.

تذي ساهه سِتاران وچدئين ني،
اهي آنسو اساڏي نغمين ني،
اسان نال نيٺان دي ڳا چاٺون.
دل لاچاٺون...

متان سمجهو رڳي روڳي ٿيسون،
ڪر پيار پِڇي پڇتي هٿسون،
اسان عشق ڪماٿي جَما چاٺون.
دل لاچاٺون...

اهو پيار جو ٻيڙا تار گهتي،
اها سونهن جا سينا ٿار گهتي،
بس بات بخاري اها چاٺون.
دل لاچاٺون...

*

مليئي ئي نہ اهسين ايوين، مِٺا موڪلائي ويندئين،
جيوين شال جواڻي ماڻي، ميڪون لوچ لائي ويندئين.

تون هَئين ميڏي سر دا سائين، مين آن تيڏي ٻانهي سهڻا،
خبر تيڪون ڪانهي سهڻا، بيراڳي ٻڻائي ويندئين.

سڻائي سموريان ڳالهيان وچي ها صفائي ڪِيتي،
پَڪا هَئين پڪائي ڪِيتي، لُڪائي، لُنوائي ويندئين.

سُڻائي ٻخاري تيڪون، سچي ڳالهہ دلڙي والي،
ڪلوڙي تي ڪرڙي والي، ڪِتي ڪاروائي ويندئين.

*

هڪڙي وچوڙي تيڏي، ٻهون باهان ٻاليان،
تڪان ٻيٺا تئين ڏهين، اکيان چاتي آليان.

تاري تاڙن رات دي، تيڏيان ميڏيان ڇُرپُران،
پيري چاون ڏينهن دي ويري پاڙي واليان.

لُڪدا ڇپدا لوڪ چون ڊڪدا آوان ڊُونڊڙا،
چاهت سِڪلايان ميڪون چوران واليان چاليان.

تتّي تتّي ريت تي آوان تئين ڏي جهومدا،
اُتّون تيڏي زلف ديان ڪَڪّريان ڪاليان.

آيا جاني عيد تي، ميلي تي ڳئي ديد دي،
ونڄ بخاري وات تي پتاشان ديان ٿالهيان.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ايوين نِينهن تيڏي ميڏي، جند - جان سڄڻ ٻالي،
جوين مِينهن ۾ مَنهن تِمي، ٻلي چلهہ ۾ بندي آلي.

گلزار تي جهومر پوان، اقرار ڪرين جي تون،
الله نان ڪري ايوين، انڪار ڪرين جي تون،
وِچ باغ ۾ ڪر پووي، مُنهن اپٹا پِٽي مالهي.

تون يار وچڙدا پئين، ميڏا هوش وچڙدا پئي،
جوين ٻال نِنديا پَٽ تي اوين پيار لٽڙدا پئي،
ميڪاڻ نہ تون ويندئين اج قيامر ڪتي ڪالي.

هر صبح ستيندي اي، هر شام جليندي اي،
اها ڳاڙهي، لال شفق ميڪون ياد ڏويندي اي،
تيڏي هٿڙين دي ميندي تيڏي لبڙان دي لالي.

هر سونهن سڪي هووي، دل ڏيندي دعا ميڏي،
استاد اگهامي مں، ارداس اها ميڏي،
هر حال نہ هووي شل ڪوئي عاشق اڙيالي.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

دلبر آکيا دل کس ويسئين،
هک اک کِلسئي ٻي اک روسئي.

ع: سسئي کون کِوين پنهل رُوايا،
سهڻي کون ساهڙ تڙپايا،
چاهه چکيسين پيچي ڪَل پوسئي.

م: مجنون نال جو ليليٰ کيتا،
وامق نال جو عذرا کيتا،
مين پئيندي هان سب سُڌ هوسئي.

ع: تون نُوري مئين تيڏا تماچي،
منچر، کينجهر، جهوک، ڪراچي،
ڳالهه اساڏي ڳلي ڳلي ڳوسئي.

م: معشوقان دا هوسين مياري،
ڪرڻي پوسئي منت تي زاري،
داغ بخاري، رووڻ ڈوسئي.
هک اک کِلسئي ٻي اک روسئي!

*

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

جهت کر جهت کري جلدي اي،
ميڏي دل پئي دلبر جلدي اي،
ٻک ٿل بي وڃي،
اُڄ ٿل بي وڃي،
تيڏي تانگهہ نہ هک تِل ٽلدي اي.
جهت کر جهت کر جلدي اي.

ميڏي من وچ تيڏي مُرک مِني،
جڻ کير ۾چ کنڊ پئي ڳلدي اي،
جهت کر جهت کر جلدي اي.

تيڏي گهُور ميڏي دل ڏال گهتي،
جوين آلي ڪاني ڏلدي اي،
جهت کر جهت کر جلدي اي.

تيڏي تات ۾چ عمر بخاري دي،
ڪُت تيل ڳيا وَت ٻلدي اي.
جهت کر جهت کر جلدي اي.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪُجھ نہ سگھيس مين ڪجھ محفل وچ،
دل ديان ڳالھيان رھ ڳيان دل وچ.

آيم، بينم، گُھوريم، گھايُم،
جِوين جِوين ڦتڪيم تِوين توين ڦاٿم،
زِر ذِل تي ڳئي اِوين ڪِل ڪِل وچ.

اک چِنپ تيڏي سُور، سُروري،
پَٽ دروازي ول جھت پوري،
صديان دي سودي رَد ھڪ گِھل وچ.

ويس گلابي بَلي بلي پلڙي،
ڳاڙھي ڳاڙھي تيڏي ڳلڙي،
باقي ڪُلّ ھي ڪالي تِل وچ.

دل دي اڏمي ديد ءِچ پھتي،
ديد ءِچ پھتي، پلڪان پيتي،
سمندر تمايم چا ساحل وچ.

عشق بخاري تانگھان تي تانگھان،
وک وک ڦُٽ پيان واٽان چون واٽان،
منزل نيتا ہي منزل وچ.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

لوڪ اسان کون ڏيندن طعني،
آڳ اُجهيندن گهٽ گهٽ ڪاني.

سَنهڙي سُر پر جيڏي تي جيڏيان،
جت ڪٿ پچران تيڏيان ميڏيان،
گهر، تڙ اپٽي هِن افساني.
لوڪ اسان کون...

”پُرپر چيٽان“ جنگ مچاون،
ريـڌل پرتـل يـار ڦِـٽـاون،
برهه چون چاٽن ڪيا بيماني،
لوڪ اسان کون...

مجنون، ميهر، رانجهن جهڙي،
نالي چاوان کهڙي کهڙي،
هِن دل ڪِيتي ڪئي ديواني.
لوڪ اسان کون...

استاد آخر سَنـڌڙي ٿيسن،
سچڙي نيٺ تان سچڙي ٿيسن،
کوٽي ڏيسن کوڙ بهاني.
لوڪ اسان کون...

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ناتي اپٽي توڙ نيسون،
مرسون مرسون منهن نان مٽيسون.

قاصد اپٽي هيٽي اپري،
تيڏي در تي پهري زبري،
سِڪ سِڪ، تڪ تڪ مَر پڪ ويسون.
ناتي اپٽي...

سوڙهيان واٽان، ڪاليان راتيان،
وڪ وڪ ويري، هٿ هٿ ڪاتيان،
هڪ سِر ويسين ڏهه سِر ڏيسون.
ناتي اپٽي...

لوڪ دي مهٽي ڳوٽ ديان توڪان،
طعني تنڪي نوڪان جهوڪان،
ڪِل ڪل سهسون، چم چم چٽيسون.
ناتي اپٽي...

جاني جندڙي، سنڌڙي خاطر،
ڪجهه بي ٿيوي پر استاد آخر،
جان جَلا بي جوت جڳيسون.
ناتي اپٽي...

*

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

هڪڙي ميڏي دلڙي هوسين تي ٻي جندڙي هوسين،
هڪڙي سڄڻي سرتي تي ٻي سهڻي سنڌڙي هوسين.

ول تي وچڙي ها جي چاهت زوري روڙ سٽان ها،
رَت تي رڳ رڳ ڊوڙي هوسين چم تي چنبڙي هوسين.

پيتم ريت پپيتي والي، پيلهون ريت سجڻ دي،
اندرون ڪالي ڪوڙي هوسين ٻهرون منڙي هوسين.

محنت وانگون محبت ساڏي، ول ول حيلي ڳولي،
قسمت ريت پريت تساڏي، بن بن بگڙي هوسين.

ڪر، ڪاران ديان خبران ساريان جاني تون ڪيا جاڻي،
ميڏي سِٽ سِٽ وچ ويريان دي اڇڙي پچڙي هوسين.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هر هنڌ حسن تيڏيان هاڪان،
ميـن آڪـان نـہ بي آڪـان.

ڪالي ويسِن راتيان،
رخ پردي وچ پر پاتان،
رخسار بکسِن باڪان.
مين آڪان نہ بي آڪان.

جتي حسن دي هوسن جلوي،
اتي جهل مل جهل مل جهلڪي،
جتي سجهہ هوسين اتي شاخان،
مين آڪان نہ بي آڪان.

ميڏي گيت گواهي تيڏي،
هر چيز تي شاهي تيڏي،
سنسار سڄا تيڏيان ساڪان.
مين آڪان نہ بي آڪان.

مجنون هووي يا ميهر،
استاد هووي يا اظهر،
جتي طلب اتي هن تانگهان.
مين آڪان نہ بي آڪان.

*

نهين سهٹي سوا سردي،
دکي دل کوکان کر دي.

اجاميکون ستيسين، آيا؟
ڏاڍا سور سهڻ ميکون آيا.
يا ميکون گهرا تون آيا.
دل تيڏي لئي مردي.

کهڙا عاشق سينا ساهي،
لئي تيڏي سکدا ساهي،
ڀون تيڏي سنگت وچ ساهي،
ٿيوان گولي تيڏي در دي.

تيکون تک تک پئي تاري،
تنهن دي شاهد چنڊ تي تاري،
ميکون تيڏي تن وچ تاري،
دل تار ۽چ پئي تردي.

روندي روندي ٿه ڳئي گهاري،
گهٹي دل جنهن دي کون گها، ري،
ڳوٹ چانڊيان دي وچ گهاري،
سو هي احمد شاهہ دردي.

*

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪڏهن نہ اهسي ڦاسڻ والي،
ايوين قسمت آڻ ڦسايا.

جيوين درياهان وچ مڇيان،
گهتن شڪاري شوق ديان ڪنڍيان،
ڪا وچ ڦاٿي باقي بچيان،
ايوين قسمت آڻ ڦسايا.

جيوين پکي کو اڏدا جاوي،
داٿين ڏيکي تي لهہ آوي،
ڦاهي وچ چا سر اٽڪاوي.
ايوين قسمت آڻ ڦسايا.

جيوين بلبل باغ ۾ِ آندي،
نچ نچ اُڏ اُڏ نغمين ڳاندي،
دام ۾ِ ماري کيتي باندي.
ايوين قسمت آڻ ڦسايا.

جيوين رانجها چوڙ هزارا،
جهنگ ۾ِ کيتا آ اوتارا،
قرب دا قيدي ٿيا ويچارا.
ايوين قسمت آڻ ڦسايا.

جيوين بخاري جهڙا ساڌو،
دکدا ڏکدا آيا دادو،
جوڙ کيتس کنهن جاني جادو.
ايوين قسمت آڻ ڦسايا.

*

www.sindhsalamat.com
books.sindhsalamat.com

ڪر هوڙهہ نہ دل لائو، لائو تہ نہ پڇتائو،
پهلون نہ ڪرو هائو، هائو تہ نہ پڇتائو.

سر، ساهہ دي اُڻ تڻ وچ، ٻهرون نہ ڪڙو تاڻو،
(1) اِنهن ڪاڪ محل تي آ، مومل دي وهي ماڻو،
جي آڳ ءِچ ڳِهڙ آئو، آئو تہ نہ پڇتائو.

درگاهہ دا سئر نهين، ميخاني دي ياري هي،
تعريف دي تاج نهين، اي خواري دي ڪاري هي،
ڇُمر سِڪ دي ڳِلا چائو، چائو تہ نہ پڇتائو.

او راند دا ميداني، اي عشق دا ايواني،
تسان سونهن دي پوپٽڙي يا پيار دي پرواني؟
پڇ، پير پڇي چائو، چائو تہ نہ پڇتائو.

سسئي دي ثنا هووي يا سارَهَہ آري دي،
هڪ بات سڻو ساڻي استاد بخاري دي،
ڪا ڳالهہ سچي ڳائو، ڳائو تہ نہ پڇتائو.

*

---

(1) ڪاڪ محل: مومل دا محلات.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

گيت

رڳا رُڻ جُهڻ چون ڪيا تيسين،
اِنهين ڪَڻ ڪڻ چون ڪيا تيسين،
مين ڪوسا ڪاچا هان.

سِڪ وچ نہ سِڪا اوين ميڪون،
ڏُکَ ڏک نہ پِلا اوين ميڪون،
مين ڏاڍا تاسا هان.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تون نال جو هووين جاني، مئين شير ببر نر هوسان،
هر سُور، ہَرا سَهہ ويسان، ڄڻ پاهڻ پتّر هوسان،
چِن تون جو چڙبسين ميکون،
ٿي پوسان ڇيهون ڇيهون،
ڄڻ شيشا باشا هوسان.

مين ڏونڍ سڄي دنيا چون پر چونڊ تيکون چاتا هي،
اهو تيڏا ميڏا سهڻا اڻ تتڻا ناتا هي،
ڏل کيون نہ جبل پوي جاني،
ڏرتي بي اٿل پوي جاني،
نہ بي تيڏا پاسا هان.

کوئي لڙهدا لاش نهين هان، پر جيئرا جذبا سمجهو،
کنهن اونداهي دي کچ وچ ڄڻ روشن شعلا سمجهو.
مئين صبح دا تڙکا آپان،
مئين شام دا پاچا آپان،
مين راشا، خاشا هان.
غمگين گيتان کو زوري، غمخوار کريندا وتدان،
مجبور بخاري جندڙي، مختار کريندا وتدان،
تيڏي پنڌ پچان ميڏي مرضي،
لئي لوک لچان ميڏي مرضي،
بس اِتلا آجا هان.

OO

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڪِل ڪِل ميڏا سهڻا ڪِل، رڳ رڳ پئي ٺردي اي،
انهان ڏاريان نال نہ مل،
انهان خواريان نال نہ مل،
دل ڪاليان نال نہ مل، ميڏي دل پئي جلدي اي.

چندر تاري جهومن پئي،
ٻنيان ٻاري جهومن پئي،
تيڏي ميڏي من دي من،
اوتاري جهومن پئي.
نچ نچ ميڏا سهڻا نچ، هر چيز پئي نَچدي اي،

گجگوڙ ڪرن گاجان،
تلوار ٻڻيان بجليان،
طوفان تِڪا ات پيا،
اونداهہ ڏڪيان واٽان،
تِڪ تڪ ميڏا سهڻا تِڪ، برسات پئي وسدي اي.

هر صبح سَڏان، سُڏڪان،
هر شام لڇان، تڙپان،
استاد ٻخاري ديان،
اهي منتان تي ميڙان،
مَن من ميڏا سهڻا من، هڪ عمر پئي ڍلدي اي.

○○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

ڳاڙهيان ڳاڙهيان ڳلڙان والا،
ڪاليان ڪاليان والان والا،
اهو ميڏا يار نرالا!
اهو ميڏا يار نرالا.

دِل وِچ دردان والا،
تن من تڙپان والا،
اهو ميڏا پيار نرالا،
اهو ميڏا پيار نرالا.

صورت اُهندي صبح سياڳا،
سنگت جنهن دي سون - سهاڳا،
مِنيان منيان مُرڪان والا،
لک لک قربان والا،
اهو ميڏا يار نرالا!
اهو ميڏا يار نرالا.

خوشبو خوشبو جنهن ديان يادان،
ڪِڙدڙ تاري انهن ديان ميچان،
رِمر جِهمر رمزان والا،
جگ مگ جوتان والا،
اهو ميڏا يار نرالا!
اهو ميڏا يار نرالا.

دردان وچ استاد بخاري،
بريت وچ چٹ باغ، بهاري،
نَوئين نوئين شعران والا،
سچي پچي سوچان والا،
اهو ميڏا يار نرالا!
اهو ميڏا يار نرالا.

○○

او وچ جھنگ تي او ٻيلا–
اٺان، مينھان دا کھڙا ميلا.
مٺين مَن مَستا، تون البيلا،
اٺان، مينھان دا کھڙا ميلا.

آڏو رات انڌاري آندي،
ديد تيڏي دلداري آندي،
چوڏهين دا چند چمڪيلا،
اٺان، مينھان دا کھڙا ميلا.

پل پل پُور پڪيندا هان پيا،
تيڏي واٽ تڪيندا هان پيا،
ڪڪر تڪي جوين ڪاچيلا،
اٺان، مينھان دا کھڙا ميلا.

راتيان، ڏينهان روندا ٻيٺان،
دم دم دلبر ڏوندا ٻيٺان،
مَل مل اپڻان مُنهن ميلا،
اٺان، مينھان دا کھڙا ميلا.

تيسين نيٺ بخاري ميلا،
وَلسين يار وصل دا ويلا،
اگهسين آسَ اساڏي اي لا.

○○

جوين وچ زخميج پيا هان،
زخمي ٿي استاد بخاري−
ڳوٺان ڳوٺ ڳويج پيا هان.

دل ٻوٽي ديان هِن ڏون مکڙيان،
جنهن کون لوک اکيندن اکڙيان.
ڪچڙا چاه چٻيج پيا هان.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

چنڊ دا مُنهن چمڪيلا، دوڪا،
رنگ فلڪ دا نيلا، دوڪا،
شڪليان وچ وِي شڪيج پيا هان.

حسن، قباحت دي ڦندي وچ،
محبت، نفرت دي ڏنڌي وچ،
جيڏون ڪيڏون جڪڙيج پيا هان.

عيش، عذاب دي هنڌ هنڌ ميلي،
ڏوهہ، ثواب دي سڌ هر ويلي،
ڏک، سک نال ٻڪيج پيا هان.

سوچ دا سپنا عرش اڏامي،
بعضي اجهامي بعضي ايامي،
مَر، جِي نال گڏيج پيا هان.

نيڻ سمونڊ تي سينا صحرا،
اوپر، اولهہ پيار دا پهرا،
اپ، پون تي پڪڙيج پيا هان.

عاشق هان، استاد بي هان پر،
فولادي فرهاد بي هان پر،
پيڙان وچ پگهريج پيا هان.

○○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

تون مَن ميڏا، مئين دل تيڏي،
تون هڪ جيڏا مين هڪ جيڏي.

رڳ رڳ رس وچ، نس نس وس وچ،
دل نهين سهندي دوري ايڏي،
تون هڪ جيڏا مين هڪ جيڏي.

مکڙي، پنئر لهن پئي لاوان،
واء تي واس پڙهن پئي ويڏي،
تون هڪ جيڏا مين هڪ جيڏي.

جنهن نون چاهان، چم چم چاوان،
من وچ پاوان مرضي ميڏي،
تون هڪ جيڏا مين هڪ جيڏي.

ڪڪريان ڪون تئين ڪنگي ڪيتي،
ڪنوٽيان نال تئين لِڪ چپ ڪيڏي،
تون هڪ جيڏا مين هڪ جيڏي.

دل دي دل وچ باهہ بخاري،
ڪنهن ڪون بتاوان ڪِتلي ڪيڏي،
تون هڪ جيڏا مين هڪ جيڏي.

○○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هڪ : مرسون - مرسون ڏيهہ نہ ڏيسون،
ٻئي : سِر ڏيسون ساٿيهہ نہ ڏيسون.

هہ : قطرا قطرا ساگر ٿيسين،
ٻئي : ســـاگـــر ٿـــيـــســـيـــن.
هڪ : ڪنڪر - ڪنڪر ڏونگر ٿيسين،
ٻئي : ڏونـــگـــر ٿـــيـــســـيـــن.
هڪ : گهر گهر مِلڪر لشڪر ٿيسين،
ٻئي : لـــشـــڪـــر ٿـــيـــســـيـــن.
هڪ : پِٽ پِٽ پاڪر پا ٿـر ٿيسين،
ٻئي : پـــا ٿـــر ٿـــيـــســـيـــن.
هڪ : لـڪ هـزار ڪـروڙ ٻڻـيـسـون،
ٻئي : سر ڏيسون ساٿيهہ نہ ڏيسون.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هڪ : پرماري دي پڳڙي لهسين،
ٻئي : پــڳــڙي لـهـسـيـن.
هڪ : هر ڦورو دي ڦينٽي لهسين،
ٻئي : ڦـيـنـٽـي لـهـسـيـن.
هڪ : دوڏاري دي مستي لهسين،
ٻئي : مـسـتـي لـهـسـيـن.
هڪ : ڪُوڙ بدوڙ دي قلعي لهسين،
ٻئي : قـلـعـي لـهـسـيـن.
هڪ : ڏاڙيلان تي ڏوڙ گهتيسون،
ٻئي : سر ڏيسون ساٿيھ نہ ڏيسون.

هڪ : دولـهہ، دودي آئـو آئـو!!
ٻئي : آئـــو آئـــو!!
هڪ : جُنگ جمالي ڳائو - ڳائو!
ٻئي : ڳـــائـــو ڳـــائـــو!
هڪ : اجرڪ، لويان پائو پائو،
ٻئي : پـــائـــو پـــائـــو.
هڪ : سُنهن ڏرتي دا چائو چائو!
ٻئي : چـــائـــو - چـــائـــو!
هڪ : مرسون - مرسون ڏيهہ نہ ڏيسون،
ٻئي : سر ڏيسون ساٿيھ نہ ڏيسون.

○○

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

صاف سڻاوان کران کيون چِچ مِچ،
سچّ سچل وچ، سچل سچ وچ.

دنيا سَڌڙي نون سُڌ کهڙي،
مچ محبت وچ، محبت مچ وچ،
سچ، سچل وچ...

عشق عشاقان کون رنگ لاتا،
سون سوايا چمڪي رچ وچ،
سچ، سچل وچ...

هيري لال لين کي لائق،
هر کنهن دي هٿ کاوي ڪچ وچ،
سچ، سچل وچ...

رهبر ماڳ رساوي جهٽ پٽ،
پارس سون بڻاوي ٽچ وچ، (1)
سچ، سچل وچ...

هڪڙي سودا سمجهه لکان دا،
ڦرڪيون ڦاسين ڳهلا ڳچ وچ،
سچ، سچل وچ...

سب کجهه هي استاد بخاري،
سهڻي يار دي صورت - سچ وچ.

(1) ٽچ: (انگريزي) ڇهاءُ، ڇهڻ.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

نظم

موتو قبل مريجي،
جڳ جڳ يار جيئجي
(1) ايجها ڪمَ ڪريجي-
ايجها ڪم ڪريجي!

فاسد فرعونان دي ڳاتي توڙ سٽيجن،
جٽ ڪٽ جهد، جتن دي جهنڊي جهول چويجن،
موسيٰ، مائو ٿيئجي،
گهنگهر گهوٽ گهتيجي،
ايجها ڪمَ ڪريجي-
ايجها ڪم ڪريجي!

سوليان مڙس سلائي، سوليان ڪيون نہ سَليجن،
گهاٽيان گهوٽ گنوائي، گهاٽي ڪيون نہ گهوَيجن،
پاپي - پاڙ پٽيجي،
سولي ٻال سٽيجي،
ايجها ڪمَ ڪريجي-
ايجها ڪم ڪريجي.

(2) ڇهنين ڇوهه ڇسا ڪر، اپڻا آپ گنوايا،
هڪڙي هوش هلا ڪر مانگر مار منايا،
ڪٿي جوش جڳيجي،
ڪٿي هوش هليجي،
ايجها ڪمَ ڪريجي–
ايجها ڪم ڪريجي!

قافئي، بند بڻاوڻ ڪائي بات نهين هي،
روڳي راڳ سڻاوڻ، ڏاهي ذات نهين هي،
سچي سوچ چويجي،
ڳوتان ڳوٺ ڳويجي،
ايجها ڪمَ ڪريجي،
ايجا ڪم ڪريجي!

ڪاران نال ڪڙائي، ياران نال يارائي،
ڳوڙهي ڳالهه بخاري ڪهه ڳئي سنڌ سيائي،
ڪالا نانگ مريجي،
بانا سو بي بچيجي،
ايجها ڪمَ ڪريجي،
ايجها ڪم ڪريجي.

□

(1) سچل سرمست دي سٽ: ايجها ڪمَ ڪريجي، جنهن وچ الله آپ بٽيجي.
(2) ڪلاچي دي ڪن والي موروڙي دي پروان ڏي اشارا.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

هِير هڪ دي ڳالھ...

مِينهن، وچ تي هِير هڪ آئي آهِي،
شوق سيني نال چا لائي آهِي.

ساھ سُرهي پريت وچ وهنجڻ لڳي،
حالتان برسات برسائي آهِي.

گهر ديان ديواران گُلان ديان چادران،
شهر دا هر شور شهنائي آهِي.

چاندني ٿالهيان پري چاتي وتي،
مئين تان کيا ميندي اگڻ لائي آهِي.

همّتين دعوت ڏتي، قسمت مَني،
ڪوششين، تقدير پرچائي آهِي.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

شوق، جڳ جڳ ديان مرادان گڏ ڪتيان،
سونهن صديان دي سمت آئي آهي.

عشق ڪر ڪر ارتقا جوين چڙهيا،
سونهن سمجهيم هيل ساماڻي آهي.

جڻ تان ٽالهي وچ پتاشي ٺهڪڙي،
گفتگو، الغوزي تي وائي آهي.

عشق، ڳيرو. گهوٽ ڳل لاوڻ لڳا،
سونهن، ڳاڙهي ڪنوار شرمائي آهي.

پيار ديان مُهران چپين جيڪي نپيان،
صبح دا چغلي ڳلين چائي آهي.

چنڊ، چاندوڪي دي جا چادر ڏتي،
انهن بي چاتي مين بي چا پائي آهي.

حسن دي تي پيار دي پوچا هلي،
زندگي تي بندگي آئي آهي.

سال، صديان شاهدي استاد دي،
"هير هڪ" دي ڳالهه جنهن ڳائي آهي.

□

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com

جوت جِوين جيوي مڇ متل وچ،
سچّل سچ وچ، سچ سچل وچ.

قطري قلزم، قلزم قطري،
موج مچي مهراڻ متل وچ.

(۱) ڪيون نان ڪرن پرماڻي ماڻي،
ازل، ابد هِن پلٽيل پل وچ.

ڀهرون ڀهرون ميندي ساوي،
اندرون ريتي رنگ رتل وچ.

ڳڻ واليان ديان ڳالهيان ڳاون،
جهانگي، سانگي جهنگ، جبل وچ.

موت کٽي، اِٽ ميلي لڳ ڳِن،
مردان مائٽي اوچ اجل وَچ.

کند کتا منصور مُکايا،
سچ دا سودا موت مهل وچ.

(2) ايهہ ڏٺا، منصور سُٽيو سي،
فرق نہ ڪوئي ڏٺل، سُٺل وچ.

صدق صدق اون سورهيہ سِر تون،
حق حق جنهن دي هڪل هڪل وچ.

ڀهڳڻ ڀولي ڀي نہ ڀوليسن،
سچّ اکيسن سولي سل وچ.

صوفيان جو بي صحيفا پاڙهيا،
امن اماني اول اول وچ.

”حق موجود، سدا موجودي“،
ناحق بيشڪ ظلم، ضلل وچ.

”جنهن، دل پيتا عشق دا پيالا،
سا دل ساگر اٿل پٿل وچ.

”جوئي آهيان سوئي آهيان.“
هلچل ميڏي جل وچ ٿل وچ.

چند، ستاري، ٻاري، ڏاري،
آدم تيڏي علم، عمل وچ.

سونهن سنجڻ دي هر رنگ رنگي،
ڪالي تِل وچ ڳاڙهي ڳل وچ.

جو جو پوکي سو سو پاوي،
ٻج، ٻوٽي وچ، ٻوٽا ڦل وچ.

اوتيل هي استاد بخاري،
وائي، ڪافي، گيت، غزل وچ.

□

(1) ٻرماٽو: ايٽم. ننڍڙا ذرڙا.
(2) ايهہ ڏٺا: سچل سرمست ڏي اشارا.

www.sindhsalamat.com books.sindhsalamat.com